

BİNBİR ROMAN

Cilt: 6 - Sayı: 148 - 25 Kuruş

14 - Mart - Çarşamba - 1951

ARADIGIM KADIN

MATİLDENİN MADEN OCAĞINDA SEVGİLİSİ PAVLOYA YARDIM ETMESİ BÜTÜN MAH. HEPSİ BÜ. DERİN AŞKA GİPTA ETTİLER VE İKİ SEVGİLİYE YARDIM ETMEK İÇİN ARALARINDA TOPLANDILAR BİR İSTİDA YAZDILAR.

HAPİSHANE MÜDÜRÜNE İHTİYAR BİR MAHKÜMLA GÖN. DEDİLER. MAHKÜMLARIN BU HAREKETİ MÜDÜRÜ İYİCE YU. YUMUŞATTI.

56/1

GÖZLERİNİN YAŞINI BELLİ ETMEMEK İÇİN BURNUNU AFERİN.. BU İYİ HA. SİLDİ. REKETİNİZ İÇİN HE. PINİZİ TEBRİK EDERİM. BU İSTİDANIZ MAT. MAZELİ ÇOK SE. VİNDİRECEK..

İNŞALLAH ADA. LET BAKANLIĞI İSTİDAYI KABUL EDER PAVLOYU SERBEST BIRAKIR.

ADALET BAKANLIĞINDAN CEVAP GELİN. CEYE KADAR MATİLDE MÜDÜRÜN EVİN. DE MISAFİR KALDI VE KIZIYLA TANIŞTI.

NE GÜZEL KIZI BÖYLE NE OLUYORSUN GÜZEL KIZINIZ OLDUĞU STELLA? NEYE ELİ. İÇİN SİZİ TEBRİK EDE Nİ UZATMI. RİM MÜDÜR BEY.. YORSUN?

MÜŞERREF OLDUM MATMAZEL

BIRAZ SONRA

MATMA. ZEL O DAM DA HAVLU BU. LANADIM. ACABA BİR HAVLU NEREDE BULABİLİRİM..?

NE BİLEYİM BEN? ARAYIN ELBETTE BULURSUNUZ..

KİMDEN BAH. SEDİYORSUNUZ? PAVLODDAN MI?

EYET.. SİZİN MADENDE ÇALIŞ. MANIZA HIÇ HACET YOKTU. BEN ONUN MAHKUMİYET GÜNLERİ. Nİ İYİ GEÇİRMESİ İÇİN TEDBİR ALDIMDI.. HERŞEY BİTTİ AR. TIK..

KIZIM NE DEMEK İSTİYORSUN? ONUN SENİ SEVDİĞİNİ Mİ SANIYOR. SUN?

BUNU BİLMİYORDUM. YALNIZ BİLDİĞİM ŞEY PAVLODDAN MAHKUMİYETİ BİTİNCE BENİ BURADAN GÖTÜ. RECEĞİDİR.. AVRUPAYA GİTMEK İSTİYORDUM.

148/1

PAVLO SİZİ BERA-
BER GÖTÜRECEĞİNİ
Mİ SÖYLEDİ? HİÇ
ZANNETMEM..

ÇÜNKÜ İŞİNİZE GELMEZDE
ONDAN.. ONUN KALBİNDE
YALNIZ OLMAK İSTERSİNİZ
TABİİ.. BİR KERE DE ONA
SORUN.. SİZ İKİMİZİN DE
MAHVINA SEBEP OLDU-
NUZ.

STELLA BUNLARI SÖYLEDİKTEN SONRA
HINÇKIRARAK KAÇTI GİTTİ.

GÖZLERİNDE BULANIK BİR İHTİRASIN
BELİRTİLERİ OKUNUYORDU. BUNDAN
PAVLOYA BAHSETMEM LÂZİM.

56/2

BİR MÜSAİT FIRSATINI
BULDU, MATİLDE MESELEYİ PAVLOYA AÇTI.
PAVLO HER ŞEYİ YEGÂN YEGÂN ANLATTI.
ANLADIN MI CANIM? HEPSİ HARİKATEN ÖYLE..
O KADAR. ONA ACIDIĞIM SENİN BU ALICE-
İĞİN BELKİ BİR ÜMİT VER- NAP HAREKETİNİ
MİŞ OLDUM. ŞİMDİ BÖYLE AŞK TELÂKKİ ET.
HAREKET ETMEKLE FENA MİŞ.. ŞİMDİ DE
BİR İŞ YAPTIĞIMI ANLI- İZTIRAP ÇEKİYOR
YORUM. BENİ DE ÜZEN
TARAFI BU İŞİN..

GÜNLER
GEÇTİ..CEVAP
GELMEDİ

BİR TEKİT YAZA-
MEKTUBU YA-
ZAMAZ MİSİ-
NİZ MÜDÜR
BEY?

YAZA-
CAĞIM MATİL-
DE.. HELE BİR İKİ
GÜN DAHA BEKLEYELİM.

148/2

GÜNLER
GEÇTİ. TEKİT MEK-
TUBU YAZILDI. BUNA DA CEVAP
GELMEDİ.

BİR "EVET."
YAHUT "HAYIR" DİYE-
CEKLER.. GECİKMELERİNE SE-
BEP YOK. TELGRAF ÇEKE-
MEZ MİSİNİZ MÜDÜR BEY?

NE OLUR
BİR DE
BUNU DE.
NEYELİM
MÜDÜR BEY?

PEKİ BİR DE
TELGRAF ÇE-
KELİM..

ARKASI VAR

Uzun yıllar önce, daha böyle uzak memleketlerin, üzerin-
de vızır vızır trenler işleyen
geliş raylarla birbirine bağlanma-
dığı zamanlarda, içi Oxford Üni-
versitesi son sınıf talebeleri ile ti-
ka basa dolu, ufak bir posta ara-
bası, Piccadilly'de Beyaz At Barı-
nın kapısında durdu. Soğuk, yağ-
murlu, sisli bir kış günüydü ve
hafta tatillerini geçirdikten sonra
mekteplerine dönmek için bu ara-
bayı tutan delikanlılar yolları ü-
zerindeki son eğlence yerinin de
kapısını çalmadan duramamışlar-
dı.

Arabacının dizginleri çekmesi
ile, on kadar delikanlının neşeli
kahkahalar atarak barın dumanlı
salonunu doldurmaları bir oldu.
Hepsi de önlerindeki, kara cüp-
peli hocalarla kara kaplı kitap-
lardan gayri hiçbir şey görmiye-
cekleri haftanın düşüncesiyle ü-
züntülüydüler ve bunu bir lâhzacık
olsun unutabilmek için ellerinden
geleni artlarına koymamaya ah-
detmişe benziyorlardı. Salonu bir
anda bayram yerine çeviriverdiler.

Yarım saat sonra dışarı çıktık-
ları zaman, gözleri, her birinden
ayrı bir zevk duydukları dakika-
ların hayaliyle mahmur ve kaşları
da, istemiye istemiye yapacakları
bir işe başlayanlara has bir ifade
ile hafifçe çatıktı. Zoraki adımlar-
la ilerliyerek tekrar arabaya dol-
dular. Ve arabacı kamçısını şak-
lattı.

Fakat tam o sırada delikanlıla-
rın onunu birden aynı zamanda
yerinden sıçratan, kuş civıltıları
kadar tatlı, akar sular kadar ber-
rak bir ses duyuldu ve emektar
arabanın kapısı küçücük pencere-
sini paylaşmak için üzerine aba-
nan on genç vücudun ağırlığına
dayanamıyarak yerini terk edip
bir çamur birikintisinin üzerine
yığıldı kaldı.

Vücudünün her zerresinden
hayat fısıkıran, kızıl saçlı, kızıl du-
daklı ve çapkın bakışlı bir güzel
arabanın yanına sokulmuş: «Acaba
diyordu. Oxford'a kadar bir kişilik
yeriniz var mı?»

Delikanlıların giri aceleci bir ses-
le: «Bir içim su» dedi. Yanındaki
içini çekti ve: «Hakikaten öyle!»
diye tasdik etti. Harikulâde doğ-
rusu. Bir diğeri de dudaklarını
şapırdatarak kelimelerle ifade e-
demediği hislerini açıklamaya çalı-
şıyordu. Ötekiler ne söyleyecekleri-
ni şaşırmışlar, ağızları yarı açık,
hayran hayran kızı seyrediyorlar-
dı.

Arabacı nezaketle: «Özür dile-
rim, Miss, dedi. Maalesef araba
tamamiyle dolu.»

Fakat sevimli muhatabı bu iş-
ten kolay kolay vazgeçeceğe ben-
zemiyordu.

«Öyle ama, benim istediğim
de sadece bir kişilik bir yer...
Bir kişi bu, nereye olsa sıkışabilir
değil mi?»

Arabacı aynı nazik sesle: «Hak-
lısınız. Miss, diye cevap verdi. Ama
ne yazık ki arabada değil otu-
racak, ayakta duracak yer bile
yok ve üstelik de, eğer olsa bile,
bunun için içerideki centilmenlerin
müsaadesini almanız lâzım gele-
cek. Zira arabayı onlar tuttular.»

Delikanlılar hep bir ağızdan a-
rabacıya çıkışarak: «O da ne de-
mek, diye sertlendiler. İçeride bal
gibi yer var işte. Bir iki kişinin
oturmasıyla koskoca araba dolar-
mıymış hiç?»

Arabacı uysal bir tavırla boy-
nunu bükerek:

«Pekâlâ, öyleyse, dedi. Madem-
ki bu genç centilmenler içeride
boş yer olduğunu ve bir kişinin
daha rahat rahat oturabileceğini
iddia ediyorlar, artık bana söz
düşmez...»

Mesele hallolmuş demektir. Kız

Kızıl saçlı, kızıl dudaklı, çapkın bakışlı bir kız.

borcunu peşin olarak ödemek için
çantasını karıştırırken, genç Ox-
ford'lular da birbirlerine mânalı
mânalı göz kırparak sevinçlerin-
den yerlerinde duramıyorlardı.
Hakları da yok değildi hani. Böy-
le soğuk bir günde, temasının da
bakışları kadar ılık ve tatlı ola-
cağı şüphe götürmeyen bir dilberle
kucak kucağa seyahat etmek,
Allahın her kuluna kolay kolay
nasip olmayan nimetlerden sayıl-
ırdı. Delikanlılar kaşla göz ara-
sında kırıvatlarını düzelterip, ce-
ketlerini çekistirdikten ve saçları-
nı bir iki parmak darbesile intiza-

ma soktuktan sonra bir kişilik
yere üç kişi oturmak suretiyle ka-
napenin ortasında oldukça büyük
bir boşluk bırakarak beklemeğe
başladılar. İki kişi de kapının ya-
nında durmuş, lâtif yol arkadaşla-
rına içeriye girerken yardıma
âmade ve onun elini tutarken
duyacakları zevkin hayaliyle
mest, yüzlerini kamçılayan yağmu-
na aldırmadan heyecanla bekleyi-
yorlardı.

Fakat o da ne?... Kız arabacıya
parayı verdikten sonra arabaya
geleceği yerde, kaldırıma doğru yö-
nelmiş, elektrik direğinin dibinde

duran ve o ana kadar Oxford'lula-
rın gözüne ilişmemiş olan sakallı
bir ihtiyara doğru ilerliyordu.

Adamın koluna girerek: «Hay-
di, gel büyük babacığım, dedi.
Seyahat ücretinizi ödedim ve içeri-
deki Centilmenler de büyük bir
nezaket göstererek size bir kişilik
yer ayırmak lûtfunda bulundular.
Yolculuğunuz iyi geçer, inşallah!»

Sakallı ihtiyarın yerine geçme-
siyle arabanın hareket etmesi ara-
sında öyle kısa bir zaman geçti
ki, güzel kız delikanlıların kopar-
dığı itiraz dolu feryatları duyma-
dı bile...

Biraz Gülelim!

MENDİL

Tayfun otobüste annesinin
kucagında oturuyor ve ikide bir-
de burnunu çekiyordu. Yanların-
da oturan kadın ona:

— Oğlum, mendilin yok mu?
diye sordu.

— Müteessirim, ama mendili-
mi başkalarına vermek âdetim
değildir.

İSTEK

Bir çouk dünyaya getirmek
üzere bulunan annesi Hasan'a
sordu:

— Bir erkek kardeş mi doğu-
rayım istersin, yoksa kız mı?

Hasan biraz düşündükten
sonra:

— Anne, dedi. Eğer fazla
zahmetli olmazsa makineli bir at
dünyaya getirmeni isterim.

SAÇ MESELESİ

Uzun ve kıvr kıvr saçları
ensesine kadar inen bir delikan-
lıyla yaşlı bir kadın konuşuyor-
lardı. Kadın:

— Saçlarınız çok güzel, dedi.
Ama bugüne kadar onları hep
takma sanırdım.

Delikanlı bir an durdu sonra
yaşlı kadının perukasını başından
alarak:

— Oh affedersiniz, dedi. Şim-
diye kadar saçlarınızı hep sahiç
zannedirdim.

TAVUS KUŞU

Küçük Ayla hayatında ilk
defa bir tavus kuşu görüyordu.
Yeni tanıdığı bu kuşa pek benze-
meyen kuşun bir anda şişinip ka-
bardığını görünce annesine:

— Anne şu kuşa bak! dedi.
Çiçek açıyor.

TEVEKKELİ DEĞİL

Maryüs ilk defa olarak Pa-
ris'e gittiği zaman yolunu şaşı-
rılmış ve bir polis memuruna:

— Pont - Point yolu nerede-
dir? diye sormuştu.

Memur:

— Ben şimdi tam Ront-Point
yolunun üzerinde durmaktayım.

— Tevekkeli değil, ben de de-
minden beri arayıp arayıp bula-
mıyordum.

ÇOK KÜÇÜK

Meşhur budalalardan biri arak-
daşına:

— Oğlum daha sekiz aylıkken
konuşmağa başladı. diyordu. İlk
söylediği kelime de ne oldu bili-
yor musun: «Baba».

Arkadaşı şu şekilde cevap
verdi:

— Tabii henüz çok küçük.
Etrafında olup bitenleri bilmiyor.

SIYAH PELELİRLİ ADAM

YAZAN: RAFAEL
SABATINI

Tarihî Aşk ve Macera Romanı: 24

Ö ndan sonra genç kızın adını, kaç yaşında olduğunu ve doğduğu yeri sordu. Cevapları, Frey Luis telâffuz ediyor, kâtip te yazıyordu.

Enkizisyoncu devam etti:

— Duyduğumuza göre maatteessüf protestan terbiyesi alarak büyümüşsünüz. Doğru mu?

Margaret onları şaşkırtan bir şekilde gülümsedi. Bir maznunun burada gülümsediği görülmüş şey değildi. Bilhassa o maznun böyle ağır bir suçla itham edilmişse...

— Doğru olup olmadığı hakkında vereceğim evap zannetmem ki sizi alâkadar etsin efendim...

Frey Juan nazikâne bir şekilde:

— Ruhların selâmeti bizi alâkadar eder, dedi...

— Evet. İspanyada; fakat ben kendi arzumu İspanyaya gelmedim ki. Beni buraya zorla sürüklediler. Bir İspanyol asilzadesinin tecavüzkâr harekâtı neticesinde karşınıza geldim. Bulduğum mahkeme ne olursa olsun eğer hak ve adalet güdüyorsa, karşılaştığım vaziyeti nazarı itibara alarak beni hemen memleketime gönderir. Kendimi hiçbir şekilde suçlu vaziyette görmüyorum...

Reis genç kızın söylediklerini yanındakilere tercüme etti. Hepsî hayret içinde kalarak bir dakika sustular. Sonra Frey Luis müdahale etti:

— Onu itham etmek için daha ne bekliyorsunuz... Kanun karşısında bu şekilde konuşması kâfi bir suç değil mi? Şimdiye kadar böyle bir kadın gördünüz mü? Şu sakın, masum duruşa bakın. Bu halleriyle sizi aldattığını farketmiyorsunuz mu?

Frey Juan elini sallayıp:

— Siz burada şahit olarak bulunuyorsunuz Frey Luis, dedi. Savcı yahut avukat olarak değil. Siz de malûmatınıza müracaat edildiği zaman konuşursunuz. Hüküm bize ait...

Frey Luis başını eğdi. Reis tekrar Margaret'e döndü.

— Her mahkemenin kendine göre kanunları vardır ve insanların birbirlerine karşı olan davalarına bakar... Bu âli mahkeme ise, bütün mahkemelerin fevkinde ve insanların Allaha karşı işledikleri suç mahkeme etmekle mükelleftir. Adî kanunların burada hükmü yoktur. Bizim kendi usullerimiz vardır. Hak ve adalet uğrunda ve sırf Allah için çalışırız. Herhangi kaçamak bir yola sapmamamız için size bunları söylüyorum...

Genç kız hiçbir ümitsizlik âlameti göstermeden, kaslarını çatarak cevap verdi:

— Siz, Frey Luis'in de şahit olduğu hâdiseyi dinledikten sonra masumiyetime tamamiyle kanaat getireceksiniz. Beni yalnız protestan olmakla ve İspanyada bulunmakla itham edebilirsiniz. Fakat size tekrar ediyorum ki ben İspanyaya kendi arzumuyla gelmedim. Beni buradan gönderin ki mevcudiyetimle sizin mukaddes topraklarınızı kirlenmiş olmasın...

Frey Luis kaslarını çatıp, yavaşça başını sallıyarak:

— Hemşire istihza ediyorsunuz, dedi.

Genç kız:

— Bazı hakikatler ekseriya bu

vesile ile meydana çıkar.

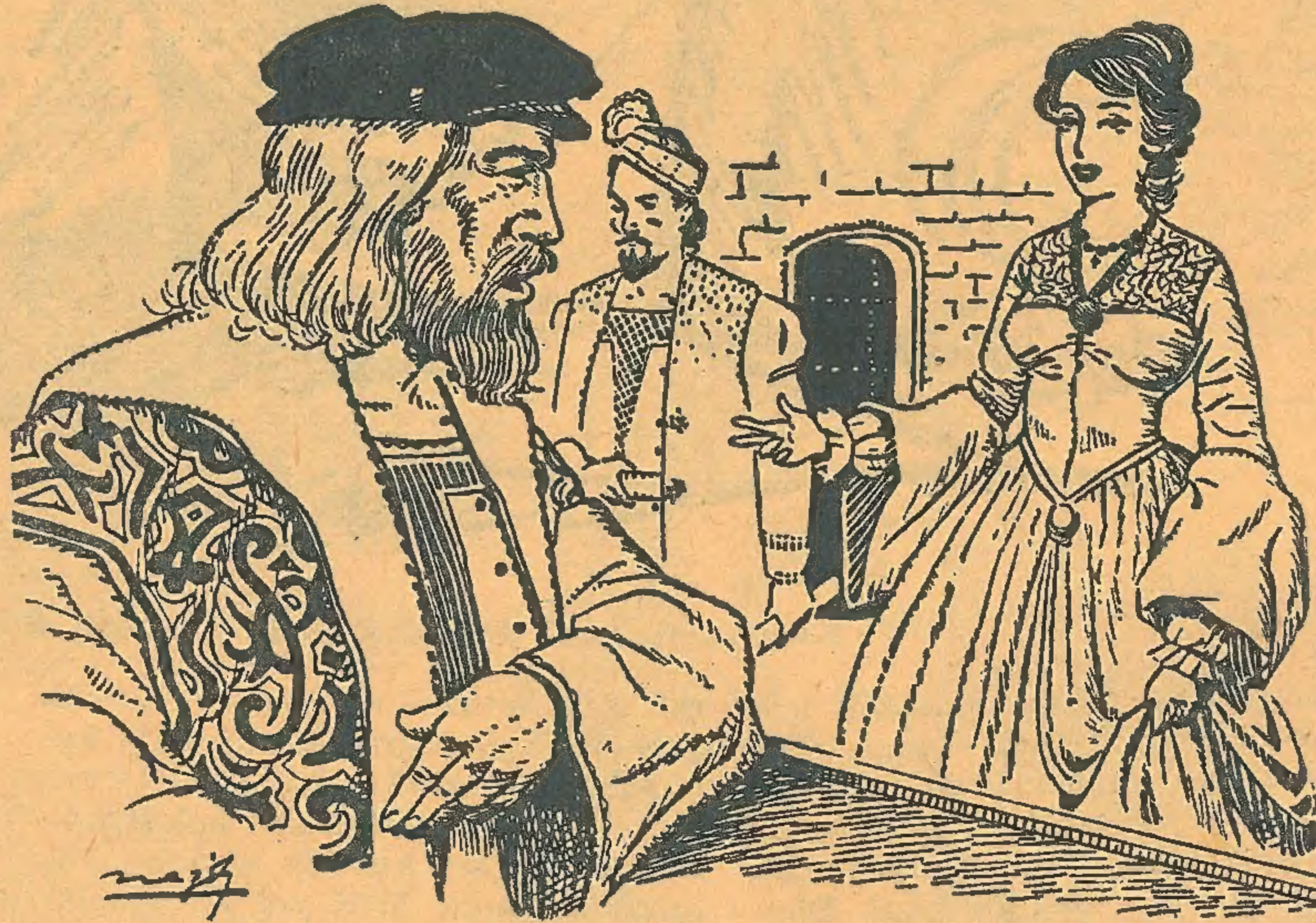
Sonra sesini yükselterek, sert bir sesle:

— Efendiler, vakit kaybederek, müşkül mevkie düşüyorsunuz, dedi. Ben kral Filipp'in tebaası değilim. Onun memleketinde de kendi arzumuyla bulunmuyorum. Halî harızda İngilterenin İspanyada elçisi yok. Fakat Fransız elçisi benim vaziyetimle alâkadar olur. O na müracaat edip himayesine girmek istiyorum. Benim bu arzumu yerine getirmeğe mecbursunuz. Siz de biliyorsunuz.

— Kendini Allahın himayesine terketsene hemşire. Çünkü şimdi seni ancak o kurtarabilir...

Frey Juan samimi olarak genç kızın haline üzülmüyordu. Arkadaşlarıyla konuşup, onlara genç kızın arzusunu söyledi. Sonra savcı konuştu. Aza onun sözlerine bir iki kelime ilâve etti. Frey Juan tekrar kıza döndü. Kâtip harıl, harıl yazıyordu.

— Meseleyi kısa kesmek için

Frey Juan genç kıza merhamet dolu nazarlarla baktı.

sizi memleketinize göndermek fikrindeyiz. Yetistirildiğiniz protestan terbiyesi için size acımdan başka bir şey elimizden gelmiyor. Merhamet bizim düstur ve rehberimiz olduğu için birincisinin neticesi olan diğer kabahatleriniz için de size acıyabiliriz. Fakat size mebzulen verdiğimiz bu merhametimize lâyık olmak istiyorsanız bize itham edildiğiniz bütün kabahatleri samimiyetle itiraf etmeniz lâzım.

Margaret cevap vermek için bir hareket yaptı. Fakat reis elinin yumuşak bir hareketiyle onu susturduktan sonra sözlerine devam etti.

— Kendi arzunuzla İspanyaya gelmediğinize dair söylediğiniz sözler sizi kurtaramaz. Siz itham edildiğiniz sebepler yüzünden İspanyadasınız. Kendi arzunuzla buraya gelmiş olsaydınız yine aynı olacaktı.

Genç kız nefret ve hakaretle karşısındaki adamlara baktı. Reis devam etti:

— Ne ile itham edildiğinizi soracağım mısınız?

Margaret alay etti:

— Don Pedro de Mendoza'yı kaçırmakla herhalde.

— Aşağı, yukarı böyle de ifade edilebilir...

Margaret gözleri hayretle açılarak ona baktı. Frey Luis kâtiple konuşulanları dikte ediyordu. Kısa bir sükût oldu. Sonra Frey Juan devam etti:

— Siz şeytanın elinde âlet olarak Don Pedro de Mendoza'yı teshir etmek, onu hak bellediği bir yoldan ayırarak, mütereddi irka mensup bir kadınla evlenmeğe mecbur etmekle itham ediliyorsunuz. Aynı zamanda böyle bir şeye teşebbüs ettiğiniz için küfürle itham ediliyorsunuz. Kabul ediyorsunuz musunuz?

— Kabul ediyor muyum? Bir büyücü olduğumu mu kabul edeceğim?

Margaret başını tutarak:

— Allahım, diye inledi.

Frey Juan, sanki o hiçbir şey söylememiş gibi sözlerine devam etti.

— Eğer itham doğru ise, buraya zorla getirildiğiniz iddiası suya düşer. Dolayısıyla Fransa sefareti, yahut başka mercilere mü-

etmiştim. Benim büyücülükle itham edilmeme sebep bu hareket midir?

Reis yanındakilere bir sual soru. Onlar evet makamında başlarını eğdiler. Sonra savcı kâtiple bir şeyler söyledi. Kâtip önündeki kâğıt yığını arasından bir vesika çıkararak savcıya verdi. Savcı kâğıda bir göz atarak Frey Juan'a uzattı. Reis Margaret'e:

— Ne ile itham edildiğinizi okuyacağım. Size her türlü sühulet gösteriyorum, dedikten sonra okumağa başladı:

Raporda Frey Luis, Margaretin gemiye getirildiği ilk gece kamaranın kapısından içeride konuşulanları dinliyerek Don Pedro'nun söylediğini yazmıştı. Bu sözler arasında Don Pedro'nun söylediği şu cümleler vardı: «Sizi sevmek istemedim. Bunu ümit dahi etmedim. Fakat sizi sevmem bana ilham edilmişti. Bu benim elimde olmayan, mukavemet edemeyeceğim, karşı gelemeyeceğim bir histi.

Raporun ilk kısımlarında tamamiyle itham edilen Don Pedro idi. Kadını nasıl gemiye getirdiği ve getirişi şeklinden bunun nasıl mecburi bir şey olduğunu yazıyor. sonra Don Pedronun hayatından bahsederek onun kiliseye olan bağlılığından, asaletinden, iyi kalbeliliğinden dem vuruyordu. Böyle bir adamın bu harekete kendi arzusuyla teşebbüs edeceğine bir türlü ihtimal veremediğini yazıyordu. Don Pedronun bu kadınla evlenmek istediğini, sonra kendisinin bu kadının bir mütereddi olduğunu öğrenince nasıl dehşete düştüğünü, Don Pedro'nun hiçbir zaman kendi arzusuyla böyle büyük bir günah işlemeyeceğini, dalâlete düşmeyeceğini bildiği için nasıl dehşete düştüğünü, sonra Frey Luis'e onu hak dinine çevirmek için müsaade ettiğini yazıyordu.

Raporda uzun, uzun Frey Luis ile Margaret'in dinî münakaşalarının bahsediliyordu, genç kızın nasıl müstehzi bir ifade kullandığından dem vurulduktan sonra, tekrar Don Pedro'nun baştaki itirafına dönülerek, böyle bir kadının bir büyücüden başka ne olabileceği ve kötü fikirlerini Don Pedro vasıtasıyla İspanyaya yaymaktan ne gaye güdebileceği soruluyordu.

Reis raporun okunmasını bitirdikten ve son kâğıdı da masanın üstüne bıraktıktan sonra merhamet dolu gözlerle genç kıza bakmağa başladı.

— Şimdi sizi itham edenle, niçin itham edildiğinizi öğrendiniz, dedi. Burada yazılı olan şeyleri inkâr mı edeceksiniz?

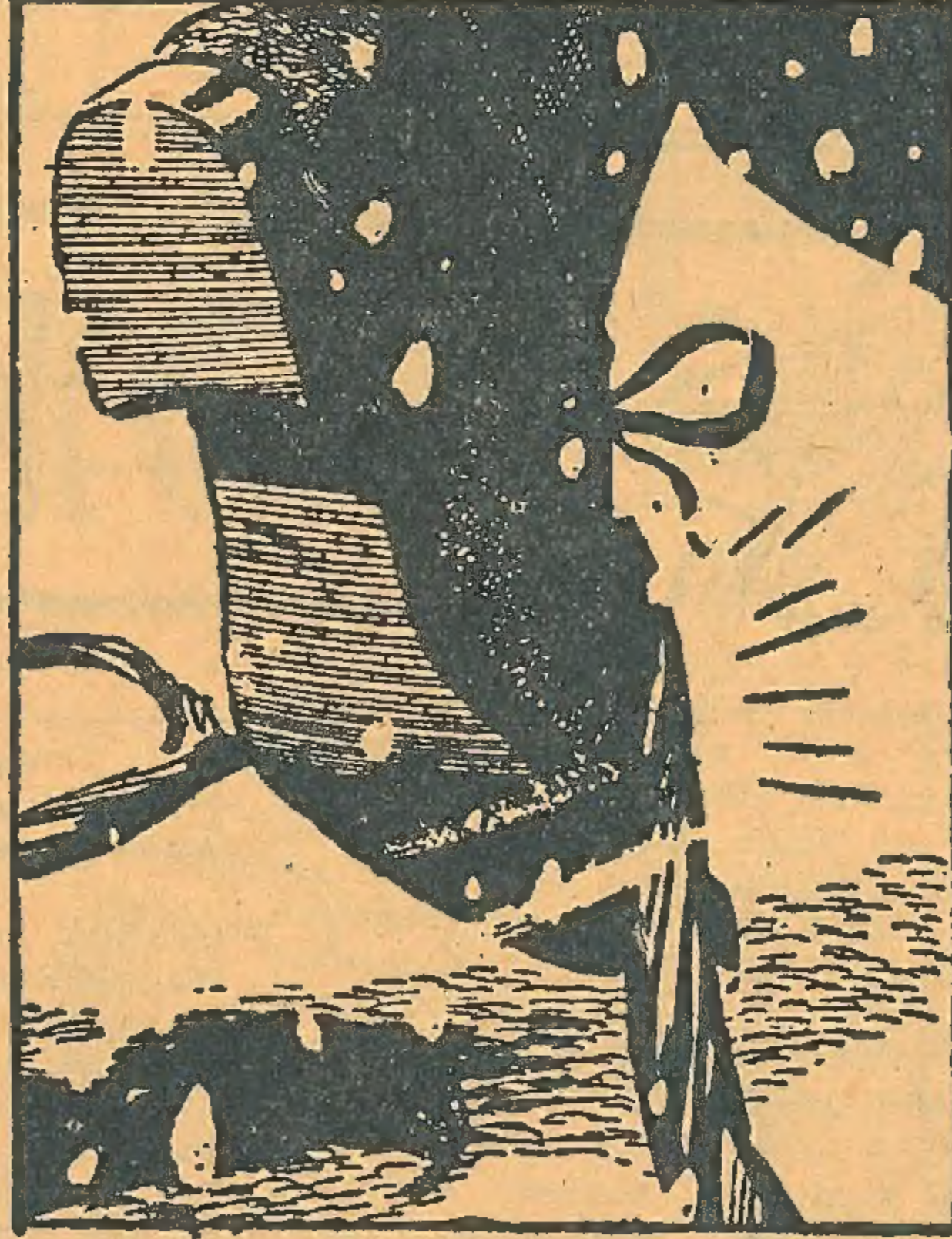
Margaret bembeyaz olmuş susuyordu. Gözlerindeki meydan okuyan ifade, dudaklarındaki tebesüm kaybolmuştu. Bu ithamdaki dehşet farketmiyor değildi. Maamafih kendini müdafaa etmek için cesur bir hamle yaptı.

— Bu yazılanlardan hiçbirisini inkâr etmiyorum. Bir hak adamından beklenen dikkat ve isabetle tesbit edilmiş notlar. Bu hâdiseler ne kadar doğru ise, bunlardan çıkarılan mâna ve neticede o nisbette hakikate aykırı, yanlış ve gülünçtür...

(Arkası 14. sayfada)

NAT PINKERTON

MORAY İLE VE-NÜS ARKADAŞ-LARINI ATLATIP ÇİTTERTON ZÜMRÜTLERİNİ ELE GEÇİRMEK İSTEDİLER. FAKAT MUG-GER ONLARI TAKİP ETTİ VE TAM MORAY KİTİ KARİLİ YAKALA-YACAĞI SIRADA HEPSİNİ YAKA-LADI ŞEHİRE GETİRDİ.

PARMAK

Nakleden: Sayhan Bilbaşar

Mutfakta ikisi yalnızdılar.

I

Sabık polis müfettişi Morrow bir dostuyla birlikte Robert'in lokantasından içeri girdi ve duvar kenarındaki masalardan birine karşılıklı oturdular. Peçetelerini açmakla meşgullerken, arkadaşı müfettişe:

— Buraya ilk defa geliyorsunuz galiba, Mr. Morrow, dedi.

Hayır, Mr. Morrow buraya ilk defa gelmiyordu... Durun bakalım, galiba bundan dört beş sene kadar evvel bir kere daha Robert'in lokantasını ziyaret nasip olmuştu. Ama yemek için değil; bir soruşturma sırasında... Hele patron Robert'in kendi eliyle hazırlamak âdetinde olduğu tavşan kebabını bir defa yesinlerdi. Ondan sonra müfettiş bu enteresan hâdiseyi dostuna anlatacağı.

II

Yukarıda naklettığımız sahnedan tam beş sene evveline dönelim. Müfettiş o zamanlar daha dinçti ve mesleğinin en faal devirlerinden birini yaşıyordu. Bir akşam kendisine bir cinayet haber verildi ve yanına adamlarını alan Morrow derhal vaka mahalline yollandı. Biraz sonra, öldürülen antikacının zemin kattaki dükkânına iniyordu.

İçeride detektif Fletcher'i buldu. Fletcher ortalığı gözden geçirmiş ve meselenin esasını meydana çıkarmıştı. Cinayet hırsızlık için yapılmıştı. Bu husus, antikacının para ve kıymetli eşyasını içinde sakladığı kasanın açılıp içindekilerin boşaltılmış olmasından anlaşıyordu.

Antikacı, dükkânında bulunan tunç sandıklardan biriyle başına vurularak katledilmişti. Demek ki kaatil içeriye onu öldürmek plânıyla girmiş; ancak dükkânda, vaziyetin elverişli olduğunu göerek anı bir kararla cinayeti işlemişti.

Morrow antikacının boş para çekmesini iyice muayene etti ve bunu açmak için kaatilin epey güçlük çekmiş olduğu anlaşıldı. Hatta kilidin yanında ince bir kan çizgisi dahi gözüküyordu. Adamın tırnağının kırılmış olması mümkündü.

Bu ihtimalin, hakikatin ta kendisi olduğu, yerde bulunan bir tırnak parçasıyla tesbit edildi. Son-

ra antikacının son günlerde, romatizmaları yüzünden odasından bir tarafa çıkmamış olduğunu göz önünde bulundurarak kaatilin kim olabileceği tahmine çalışıldı. İlk akla gelen şahıslar, antikacıya yemek getiren lokantanın garsonlarıydı.

Robert'in lokantasında o zamanlar çalışan garsonların en genç olan Andy'nin hallerinde büyük bir sinirlilik farkediliyordu. Sırtı, tavşan kebabı hazırlamakla meşgul olan patronuna dönük çalışırken, onun sözlerini duyarak irkilirdi. Robert:

— Bu sabah bizim dükkâna üniformasız bir polis memuru geldi, diyordu. Hem de ne sordu biliyor musunuz? Garsonlarımdan birinin parmağında yara var mıymış? Şimdi de polis salondaki masalardan birinde oturuyor.

Mutfakta ikisi yalnızdılar. Andy:

— Tuhaf şey, diye söylendi.

Sonra Robert, baharat almak üzere aşağıya, mahzene indi ve Andy yalnız kaldı. İlk olarak servis kapısından kaçmak istedi. Ana kapının açıldığı yer iki bina arasında kalmış dar bir araiktı ve bir polis memuru bunun geçidini kapamıştı.

Andy bir an düşündükten sonra cebinden bir yığın para çıkardı ve fırının kapağını açıp bunları içine attı.

Bir müddet sonra Robert tekrar içeri girdiği zaman Andy'nin benzi sapsarıydı. Patrona:

— Kendimi çok fena hissediyorum efendim, dedi ne olur bana bugünlük izin verin.

Robert iyi bir adamdı. Onun sırtını sıvazladı ve evine gidip is-

tirahat etmesine izin verdi.

Andy çarçabuk perdesüsünü sırtına geçirdi ve kendini servis kapısından dışarı attı, ama orada polis memuru onu durdurdu ve:

— Ellerini göster, dedi.

Andy'nin sağ elinin işaret parmağı sargı içindeydi. Polis emretti:

— Sargıyı çöz!

Onun hiç kimilmediğini görünce kendi eliyle sargıyı açmak istedi. Fakat daha o dokunurken sargı olduğu gibi yere düştü ve feci hakikat meydana çıktı. Andy'nin şahadet parmağı kesilmişti.

III

Müfettiş hikâyenin burasında sustu. Dostu heyecanlı bir sesle:

— Fakat kaatil oydu değil mi? diye sordu.

— Tabii oydu. Fakat delili bulamadığımız için mahkûm ettiremedik. Kesik parmağı nereye sakladığını bir türlü bulamadık.

Parmak sanki mutfakın içinde yok olmuştu.

Bu sırada Robert yanlarına geldi ve müfettişten, tavşan kebabının hoşuna gidip gitmediğini sordu. Morow:

— Fevkalâdeydi, dedi. Hayatımda sizin kebabınız kadar lezzetli yemek nadir yemişimdir.

— Kebabımdan hoşlanmanız beni çok memnun etti. Zaten şimdiye kadar bir kişi hariç her yiyen ondan hoşlandı. Sadece bundan beş sene önce yaşlı bir kadın onu sevmemişti. Beni çağırttı ve: «Tavşan kebabının içinde başka bir şey bulunmadığından emin misiniz. M. Robert.» dedi. «Bana, tadı garip gelen yabancı bir cisim var gibi geldi.»

DOKUZ İĞNE

Yazan: James Thurber
Nakleden: Feriha Demiray

Bazı ailelerin evindeki banyo odalarında veya daha başka yerlerde ecza ve ilaç kutuları asılıdır. Hani şu içine tentürdiyot şişesi, sargı bezi, merhem filân konan ve senede ancak bir iki defa işe yarayan ecza dolapları. İşte ben bu dolaplardan nefret ederim. Onlardan biri yüzünden başıma gelenleri anlattığım takdirde sanırım ki siz de bana hak vereceksiniz.

Hafta sonunu, beşinci caddenin yanı başındaki East sokağında oturan ahbablarımda dairesinde geçirmiştim. Pazar gecesi okadar geç vakitlere kadar eğlenmiş kalmışız ki, ertesi sabah müthiş bir irade kuvveti sarfederek yataktan kalktığım vakit ev sahiplerinin çoktan giyinip vazifeleri başına gitmiş olduklarını anladım. Zira saat öğleden sonra ikiye gösteriyordu.

Vakit kaybetmemek için alelacele banyo dairesine kostüm ve hemen traş olmağa başladım. Rekor sayılacak kadar kısa bir müddet içinde bu işi bitirebileceğimi ummağa başladığım bir anda, yüzümün sol tarafını temizlemekle meşgulken, bu nahiye de keskin bir acı hissettim. Yapmadığım bir işi yapmış, yüzümü kestim.

Kulağımın altındaki kırmızı çizgi az zamanda aşağı doğru akan bir leke haline geldi. Fazlaça kanıyordu. Ayanın üzerinde asılı olan ecza dolabının kapağını, içinde bir şap parçası bulurum ümidiyle açtım. Açmaz ol- saydım. Zira felâket asıl bundan sonra başladı.

Dolabın içinde ve ön plânda, bir kâğıda batırılmış iğneler vardı. Bir

kadının, dokuz tane olarak saydığım bu alelade dikici iğnelerini ne maksatla ecza dolabına koyacağını düşünmekle meşgul iken iğne tomarı olduğu gibi, lâvaboyu doldurmuş olan sıcak sıyın içine düştü ve helvaya dönen kâğıttan ayrılan iğneler teker teker, sabunlu suyun dibini görünmez derinliklerine çöktü.

Yedi adet iğneyi bu suyun içinde aramağa fevkalâde müsait bir ruhi hal içinde bulunuyordum... İki tanesini, sabun köpükleri arasında yüzen kâğıdı, batmazdan evvel şiddetli bir darbeyle avuçlamak suretiyle ve iğnelerden birinin bu arada elime batması, pahasına kurtarabilmişim.

Uzun zaman sabunlu suyun dibini karıştırdıktan sonra kalanların bir kısmını bulabildim. İki tanesi sağ, üç tanesi de sol avucuma saplanmıştı. Diğer ikisini bulmak mümkün olmadı.

Sol avucumdaki iğneleri çıkarmağa uğraşırken sağdakiler elime batıyordu. İçinde bulduğum ruhi durum sayesinde pek parlak (!) bir fikir aklıma geldi ve duvarda asılı olan havluyu bir elime siper yaparak öteki avucumdaki iğneleri çıkarmağa çalıştım. Ama bu da, avuçlarımdaki iğnelerin havluya takılmasından daha iyi bir netice vermedi.

Uzun zaman araştırdıktan sonra havlunun üzerinde sadece beş iğne bulabildim. İki tanesi havlunun içinde

bir yerde gizli kalmıştı.

Dehşet verici düşünceler kafamı istilâya başladı. Bu havluyla yüzünü kurulayacak olan zavallının hali ne olacaktı. Menhus iğnelerden biri gözüne saplanamaz mıydı? Banyonun bir kenarına oturup uzun zaman düşündükten sonra havluyu burada bırakmamağa karar verdim. Ahbablarıma vaziyeti anlatan bir pusula yazacaktım.

Ama bütün odaları alt üst ettiğim halde ne bir tabaka kâğıt, ne de kalem bulabildim. Kalem bulsaydım kâğıt uyurabilirdim; ama o meret yoktu...

O zaman bir kadın rujuyla pusulayı yazmak aklıma geldi. Bu ilhamı her halde seyrettiğim filmlerden birinden almıştım.

Ruju aramak için en akla yakın yer ecza dolabıydı. Ama ruj tübünü oradan çektiğim anda bir sürü eşya da birlikte tepemden aşağı yağmur gibi yağdı. Anlaşılan bütün bu eşyaları muvazenede tutan ruj tübüydü.

Tüylerim diken diken oldu ve havluyu kaptığım gibi kendimi banyodan dışarı attım. Ben çıkarken muhtelif tas ve işe kapakları taşların üzerinde zıp zıp sıçırıyor ve şeytanî sesler çıkarıyordu. Pusulayı bir kâğıt parçası üzerine tendürdiyotla yazıp evi terkettim.

Hicapla söyliyeyim ki bir daha o ahbablarıma uğramadım. Herhalde ecza dolabındaki şişeleri mahsus kırdığımı ve havluyu da çaldığımı sapsamışlardır. İşin aslını öğrenmek için telefonlarını veya gelip beni ziyaret etmelerini bekliyorum.

GİZLİ VAZİFE !..

ANDRE
ÜMİTSİZ
ÜMİTSİZ
ÇİFTLİĞE
KOŞTU.

148

ALENİN BU HAREKETİ
HIÇ HOŞ DEĞİL..
BURADAN GİTME..
LİYİZ.

AN
ANDRE
Yİ GÖ-
RÜNCE
KOŞ-
TU

NE HABER
ANDRE..
HIÇ TE İYİ
HABER YOK
AN..

NE VAR? NE ALEN - ZAVALLI..
OLMUŞ..

ÖLMÜŞ MÜ
SÖYLE..

EVE T..

DUYDUNUZ MU
ALEN ÖLMÜŞ?

ALEN Mİ?
NASIL?

ANDRE MIŞELİNİN YANINA GİTTİ.
ANDRE.. SÖYLE BU
DOĞRU DEĞİL
Mİ?

MARLESEF
DOĞRU SEVGİ-
Lİ MIŞE-
LİN..

MIŞELİN
AĞLIYARAK
KENDİNİ
YATAĞININ
ÜSTÜNE
ATTI.

HAYATINI MAHVOLDU..
ALEN.. ALEN..

ONU GÖR-
MEK İS-
TİYORUM

İMKANI YOK MIŞE-
LİN.. BATAKLığA
SAPLANMIŞ..

O AKSAM ANDRE ARKA-
DAKLARINA ÇİFTLİĞİ TER-
KETME TEKLİFİNİ AFTI.

ALENİN VÜCU-
DU BURADA
KALSIN VE
BEN GİDE-
YİM.. OL-
MAZ

KALIP NE YAPACAK-
SIN? VİDALİSİN
ESİRİ Mİ
OLACAKSIN..

FRANSUA
NEREDE?

ONU BULUR BULMAZ YOLA
ÇIKACAĞIZ. HERKES ÇIKININI
BAVULUNU HAZIRLASIN

HAYATINI MAHVEDEN
O HERİFİ SAĞ BIRAK-
MIYACAĞIM.

MIŞELİN
İZTIRAP-
TAN DELİ
GİBİ OL-
MUŞTU.
ERMEK
BIĞAĞINI
KAPTIGI
GİBİ VİTA-
LİSİN ODA-
SINI BOY-
LADI.

148

VİTALİS UYUYORDU. BIĞAĞI
TANI SAPLIYACAĞI SIRADA RO-
ZİNİN SESİNİ DUYAR GİBİ OL-
DU: « O BENİM BABAM... ÖLDÜR-
ME » ..

BIĞAK
ELİNDEN
DÜŞTÜ.

HAYIR...
BENİN-
SAN
ÖLDÜ-
REMEM.

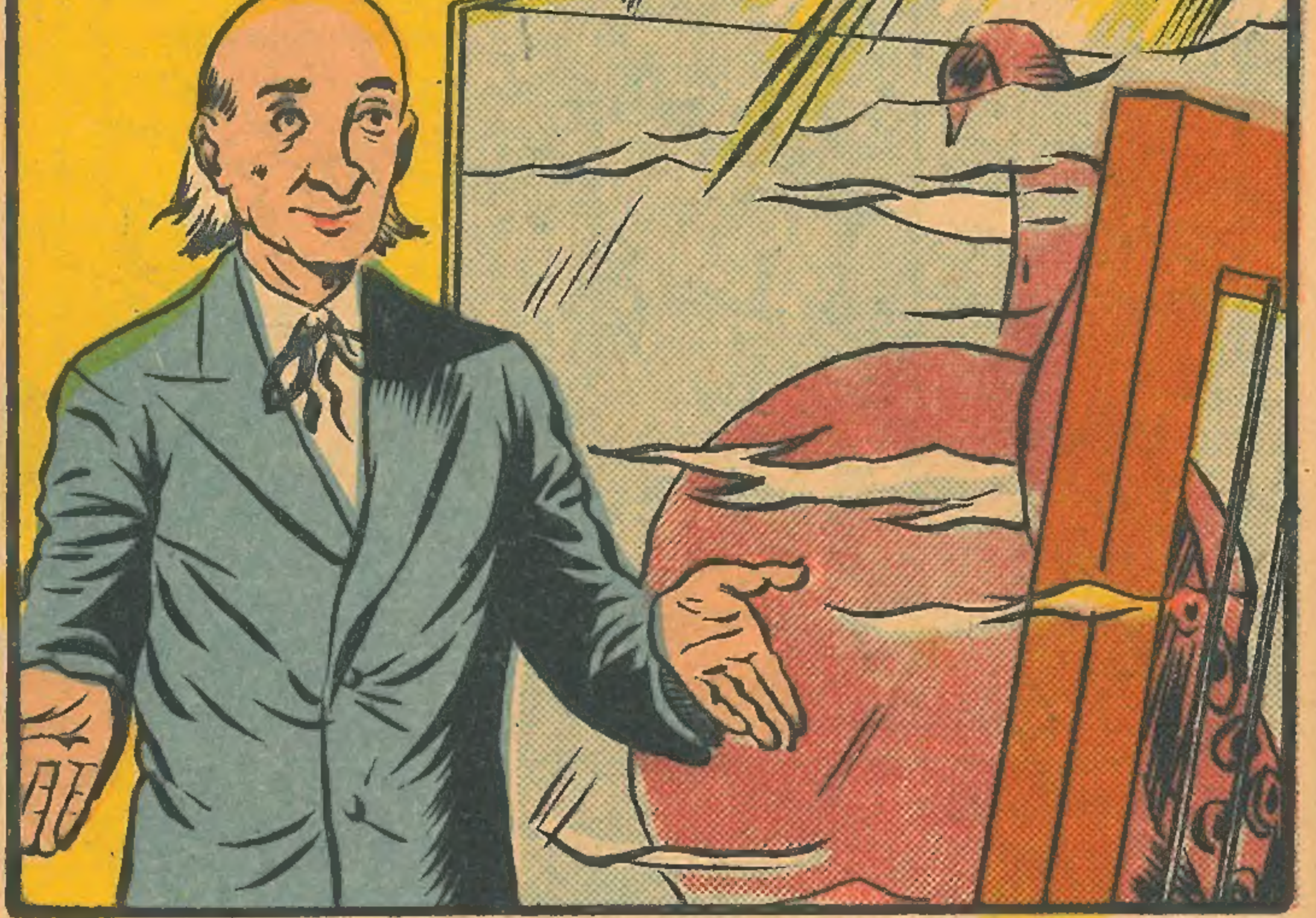
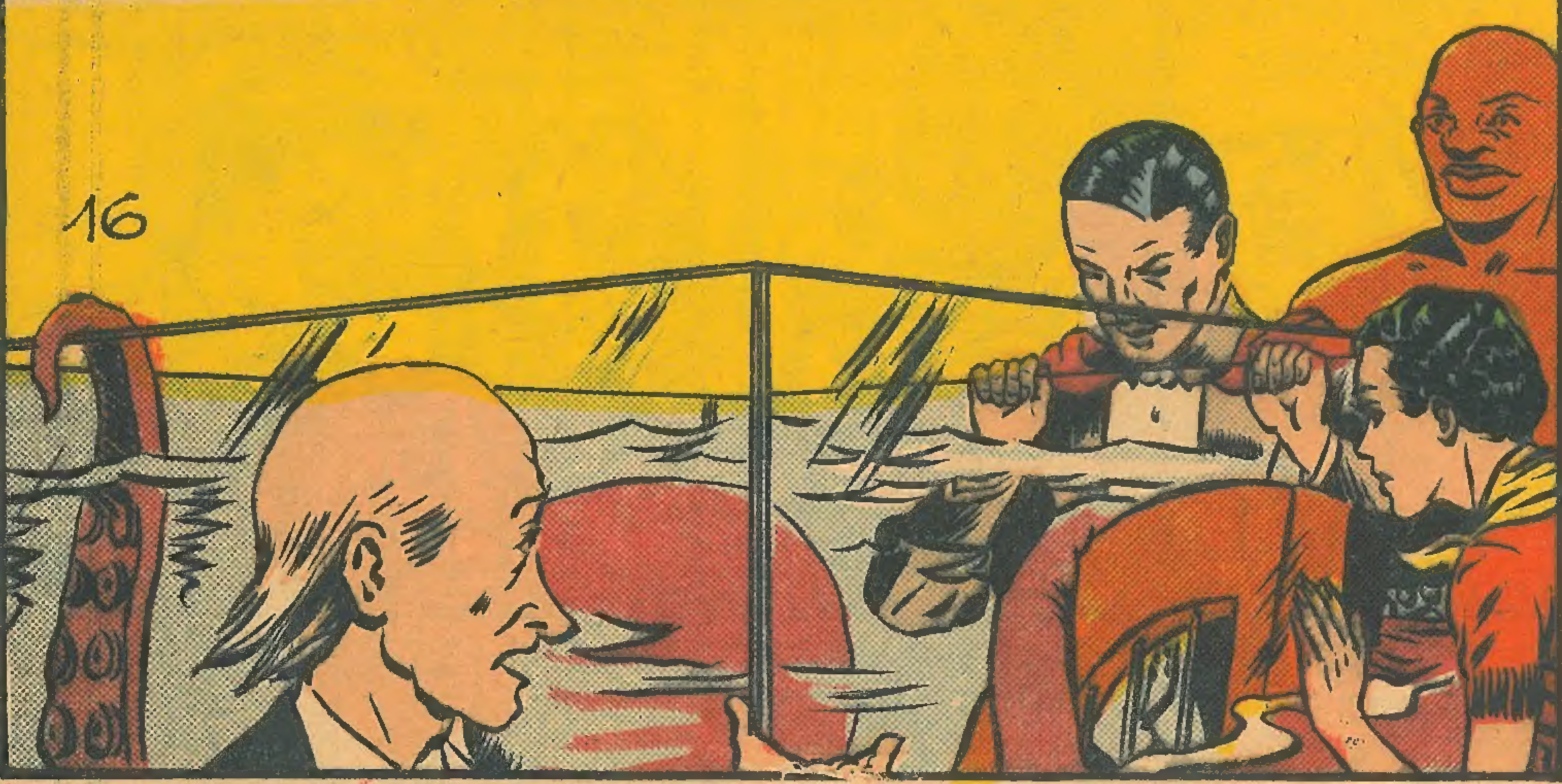
ARKASI VAR

MANDRAKE

BU SIRADA NARDA
BÜYÜK BİR AKUAR.
YOMUN İÇİNDE
HARP ÇALAN BİR
AHTAPOT GÖRDÜ.
HAYRETLER İÇİN-
DE KALDILAR.

PROFESÖR İZAHAT VERDİ:
"HAYVANLARIN İÇİNDE EN EBLEHİ
BÜ.. PEK KALIN KAFALI.. AMA SABRET.
TİM. ONA DA ÖĞRETTİM.."

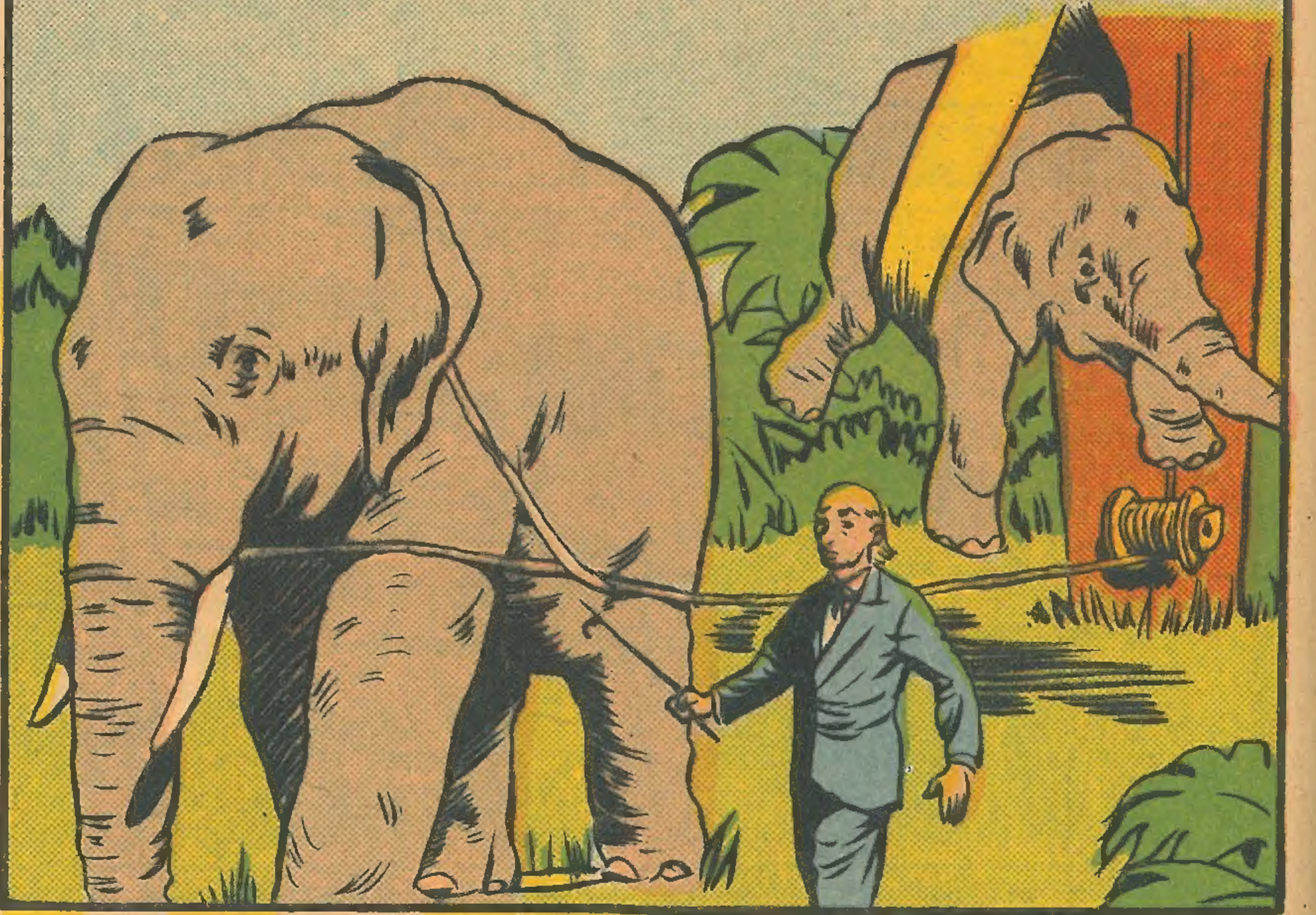
16

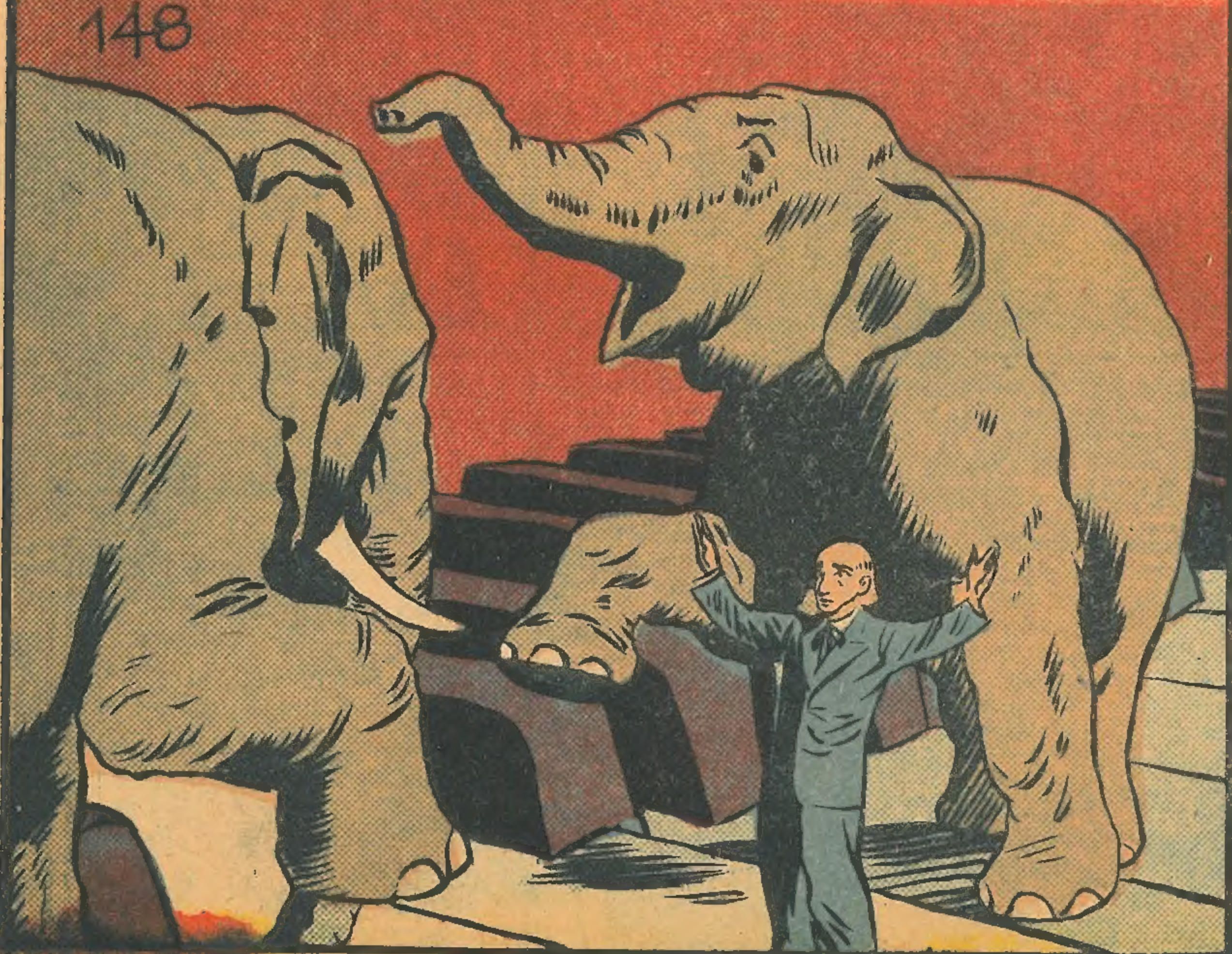
PROF. METRO PİYANODAN AŞAĞI İNDİ. FİLLE-
Rİ SAĞA SOLA ÇEKİŞTİRMEĞE BAŞLADI.

MANDRAKENİN YUKARIDAN SESLENMESİNE
CEVAP VERDİ: "ACELE ETMEYİN.. SİZİ MEM-
NUN ETMEYE ÇALIŞIYORUM. SİZE PİYANOMU
DİNLETECEĞİM !.."

PROFESÖR METRO FİLLERİ BÜYÜK PİYANO-
NUN TUŞLARI ÜZERİNE ÇIKARDI. TERBİ-
YE EDİLMİŞ FİLLER TUŞLARIN ÜZERİNDE
KEYİFLİ KEYİFLİ KONUŞMAYA BAŞLADILAR.

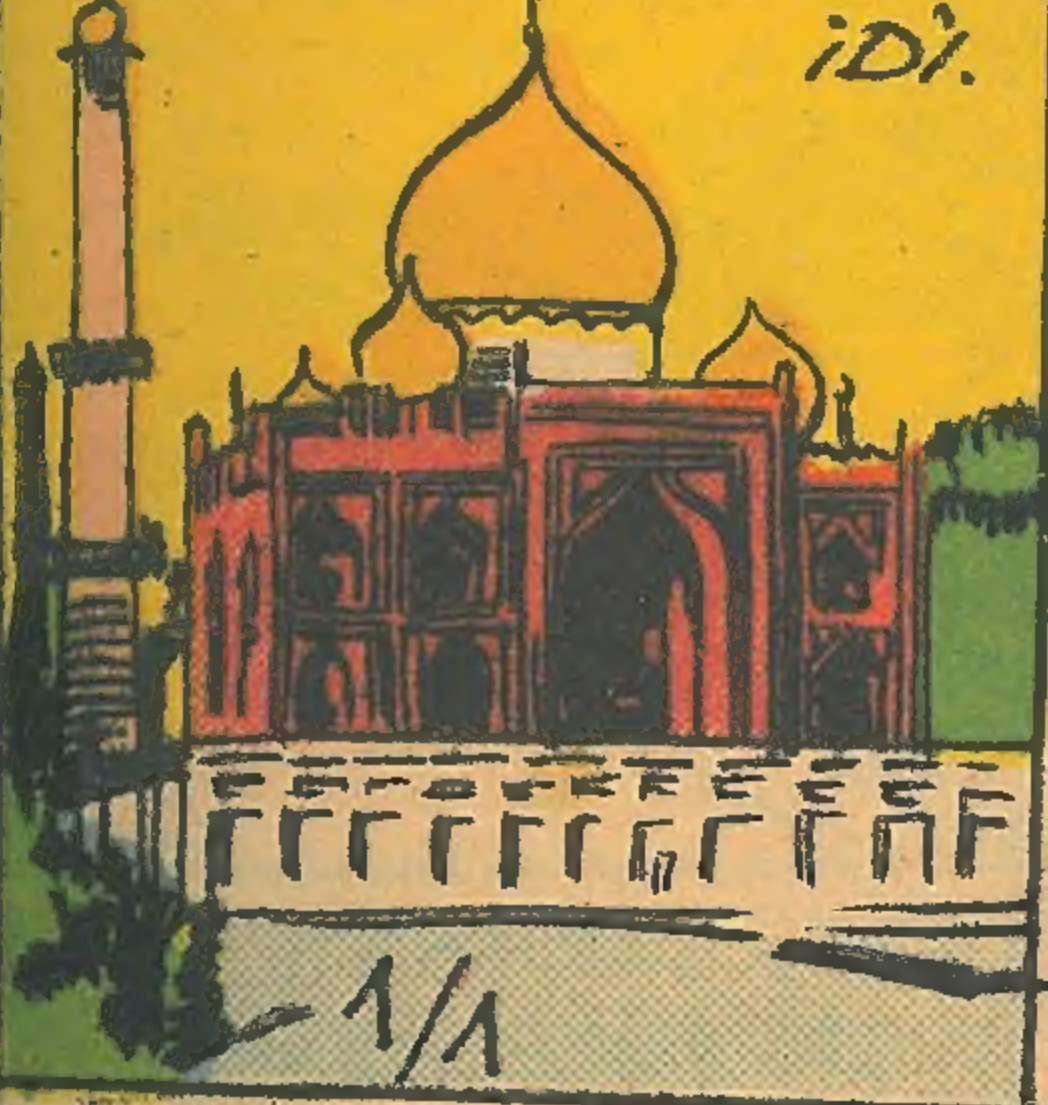
BİRDEN KULAKLARI SAĞIR EDEN KORKUNÇ
SESLER DUYULMAYA BAŞLADI.
PROFESÖR PİYANO ÇALIYORDU.

ARKASI VAR..

KARTALIN OĞLU

HİNDİSTANDA HİMALA-
YALARIN ŞARKINDA UÇ-
SUZ BUCAKSIZ BAH-
ÇELERİN ORTASINDA
PİRİL PİRİL BİR SA-
RAY VARDI. BU RACA
INDRA'NIN SARAYI
İDİ.

BACANIN ALMOS
ADLI BİR TORUNU
VARDI. NE DÜŞÜ-
NÜYORSUN. BAHTSIZ
İNSAN-
LARI DÜ-
ŞÜNÜYÖ-
RUM.

ALLAH ONLARIN
ALINYAZISINI ÖYLE
YAZMIŞ YAVRUM.

HAYIR DEDE.. MEMLEKETİMİZ
AÇ, SEFİL İNSANLARLA DOLU..
BU İNSANLARIN GÖZYAŞLARINI
SİLECEĞİM. ONLARI SERBEST
VE MES'UT EDECEĞİM.

YÜRÜYE YÜRÜYE SARAYIN KAP-
SINA VARDILAR. MUHTEŞEM MERDİVENLERİN
ÖNÜNDE ŞAHLARA KALKAN
BİR KÜHEYLAN VARDI.

GÖZÜM GÖRMÜYÖR AMA
ATININ KİŞNEMESİNİ DU-
YUDURUM. YİNE
BALMİR DAĞINA
MI OĞUL?

EVET.. YAL-
NIZ KALMA
İHTİYACINI
DUYUYORUM

GİT DÖLÜM.. YOLUN AÇIK OLSUN.. SAĞ-
LILIKLA GİT, SAĞLILIKLA GEL.. YİNE
GEL.. HER AYRILIŞINDA İÇİME BİR
KOR DÜŞÜYÖR. GERİ GELMEMEN-
DEN KORKUYORUM. TEBAM SENİ ÇOK
BEĞENİYÖR VE SEVİYÖR. AHLAKI-
NIN TEMİZLİĞİNİ VE DÜRÜSTLÜĞÜNÜ
HERKES TAKDİR
EDİYÖR..

RACA İNDRA'NIN ATINA
ATLADI VE MAHMUZLADI.
VE HEMEN ÇOK SEVDİĞİ
BİR ŞARKIYI SÖYLEME-
ĞE BAŞLADI..

GÖKLERİN, DENİZLERİN HÂKİMİ
KARTAL ADAR.. KANADINDA
BİR KAN LEKESİ VAR.. BUNU BA-
TAKLIĞIN YANINDAKİ KIRMIZI
ÇİÇEKTEKİ Mİ ALDIN

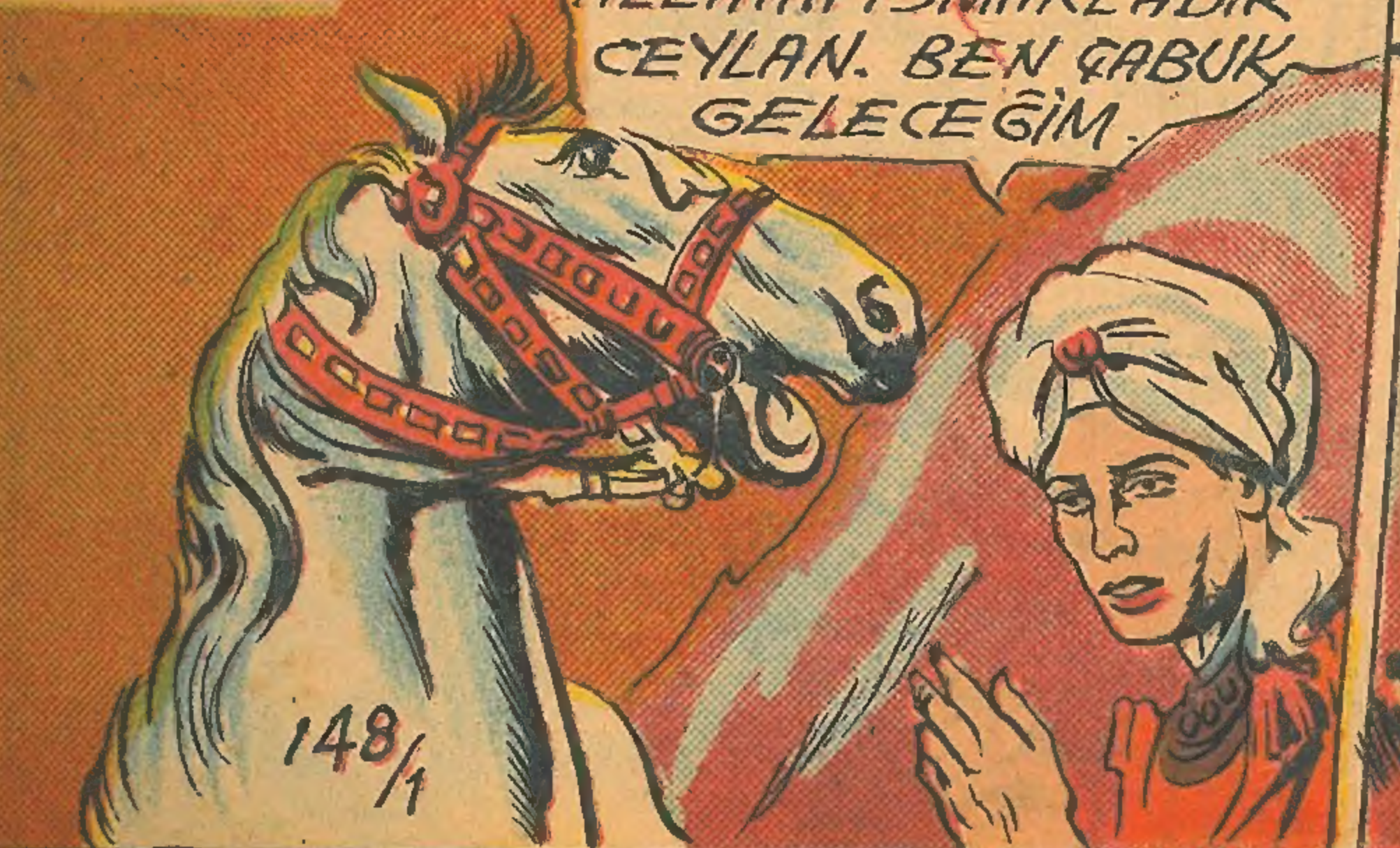

ADARIN KİM VE OLDUĞUNU İHTİ-
YAR RACA BİLİYÖRDÜ.

YİNE KARTAL ŞAR-
KISINI SÖYLÜYÖR..
BU ONUN TALİİNİN
ŞARKISI..

ÖYLE BİR YER GELDİ Kİ ATI "CEYLÂN"
DAHA FAZLA İLERLİYEMEDİ. ELMAS
ATINDAN İNDİ YALNIZ BAŞINA DAĞA
TIRMANDI

ALLAHA İSMARLADIK
CEYLÂN. BEN ÇABUK
GELECEĞİM.

BALMİR DAĞININ ZİRYESİ
NE GELDİ. GÜNEŞİN DOĞU-
ŞUNU BURADAN SEYRETMEK **ELMAS'**
ÇİLEDEN ÇIKARIRDI. YATTI
UYUDU.

SABAHA KARŞI UYANDI.
UFUK YANI-
YOR! ALEV
ALEV YA-
NIYOR!..

UFUKTA GÖKLERİ KAPLIYAN
KIZILLIĞIN İÇİNDE İKİ EL
GÖRDÜ: ALLAHA YALVARAN
İKİ EL!..

ELMAS HEYECAN İÇİNDEYDİ.
GÜNEŞ DOĞDU. KULAĞINA
KENDİNİ ÇAĞIRAN SESLER
GİTMEK.. GİTMER GELİYORDU
İSTİYORDUM. ALENLERİN İÇİNDE
Kİ BU ELLERİN MUAMMASI
NI GÖZECECEĞİM.

BİR MÜDDET DAHA GÜNEŞİ SEYRETTİ.
SONRA KALKTI. GÜNEŞE, IŞIĞA DOĞRU GİTTİ.
BÜTÜN GÜN YOL YÜRÜDÜ. KÂH ATIYLA KÂH
YÜRÜYEREK EPEY YOL ALDI. AKŞAM
HAVA BOZDU. KORKUNÇ BİR
FIRTINA KOPTU.

BİR DUYUĞA
GİZLENİYİM

BİRAZ İLERİDE ATEŞ YAK-
MIŞ ÜÇ BEŞ ADAMI
GÖRDÜ.

İŞTE TAM BU ESNADA ARKA-
SINDA ACI BİR BAĞIRIŞ DUY-
DU. DÖNDÜ. BU KARTAL
ADAR DI.

ADAR! BANA
BİR TEHLİKE
Yİ HABER
VERİYOR..

ADAR HIMALA-
VALARIN TEPE-SİN-
DE YAŞAYAN BİR
KARTALDI.
HENÜZ BİLME-
DİĞİMİZ BAZI BAĞ-
LANTILAR ELMAS
İLE ADARIN HA-
YATINI BİRLEŞTİ-
RİYORDU.
ELMAS, KARTALA
KARŞI BİR YAKINLIK
DUYUYOR. KARTAL
DA ONU TEHLİKE-
DEN KORUYORDU.

ADAR KA-
NATLARINI
ÇIRPTI
VE PİKE
İNMEĞE
BAŞLADI.

YERDE BİR
SÜRÜ KURT
VARDI. KARTALI
GÖRÜNCE KA-
ÇIŞTILAR.

ADAR BİR TANESİNİ HAKLADI.
DİĞER DÖRT TANESİ ELMASA
HÜCUM ETMEKTEN VAZ GEÇTİLER
KAÇIŞTILAR.

HAVAYI DUMANLI GÖRÜNCE
KURTLAR AŞAĞIYA İNİYOR-
LAR.

DEMİN ATEŞ BAŞINDA
GÖRDÜĞÜM İNSANLARI
TEHLİKEDEN HABERDAR
EDEYİM.

BİRDEN ATI CEYLAN'IN SESİNİ
DUYDU. ACI ACI KIŞNIYORDU.

CEYLANIN SESİ!

ARKASI
VAR.

Amcamın MİRASI

Tefrika No. 26

YAZAN: K. TUĞCU

Halit dudak büktü.
— Söyle bakalım.
— Ben senin babandan çok iyilik gördüm. Beni o yetiştirdi. Onun oğlunun kötü bir yol tutmuş olduğunu görüyorum. Başına bu felâketler geldikten sonra uslanman lâzım.

— Ben kime ne yaptım be.
— Babanın ölümüne sebep oldun.

Halit mosmor kesildi:
— Ne bileyim ben, dedi. Kalkıp ta barsaklarını mı deştim?

— Kötü arkadaşın seni bu yola düşürdü. Sana ne fenalık geldiyse Rıfkıdan geldi. Başkasına neye kabahat yüklüyorsun.

— Dedğin doğru. O keratayı ele geçirirsem kasıklarına kasıklarına bıçak sokup işkembesini dışarıya uğratacağım.

— Peki sonra ne olur? Onun geberdiğine acımam. Fakat bu sefer seni sekiz yıla mahkûm ederler.

— Kafa kızınca insanın gözü dünyayı göremez. Haydi o suçlu. Ya benim suçum ne idi de iki sene içeriye tıktılar.

— Öyle bir hayduda kandiğin için. Bundan sonra kendine iyi arkadaş seç. Mazi ile alâkan kalmamasın.

— Sen benim kafamı kızdırıyorsun. Sen kurcalıyorsun. Ben iyilik olsun diye yaptım. Moruk kıkırdayıp gitti. Şimdi açma bunları. Öğle vakti oldu. Söyle ağız tadiyle bir kafa çekelim seninle. Nerde senin karı?

— Neyi kasedediyorsun?
— Canım o metresin olacak parlak karıdan bahsediyorum. Kıs-kantına be.

— Halit, o evlendi. O artık evli bir kadındır. İki yıla yakın. Yüzünü bile görmedim. Rahatsız etmek istemedim.

— Yuh enayi. Onun gibi karı bırakılır mıydı? Peki şimdi ne yapıyorsun?

— Hiç. Kabine açtım.
— Bunları içerken konuşuruz.. Dur hele.

Halit salonun kapısına çıkarak seslendi:

— Lâmia, Lâmia,
[Sesi boş konakta uzun uzun akisler yaptı. Halit bana döndü:

— Evde yok mu bu karı da be?
[Benim geleceğimi bilmiyor muydu?

— Evde yok Halit.
— Vay dinine yandığım. Benim geleceğimden haberi olmaz olur mu?

— Gel, gel şuraya otur.
Halit döndü. Ayakta duruyor, öfkeleniyordu:

— Neye söylemiyorsun be?
— Her şeyin sırası var Halit.

— Şimdi sırandan başlatırsın. Ne cehennemde bu karı.

— Halit, kardeşin öldü.
Halit birden durumsadı. Yürüyüp eski yerine oturdu. Ben sükunetle anlatım:

— Verem olmuştu. Çok uğraştım. Zorla almağa kalktım. Kabul etmedi. Bana lâyük değilmiş. Allah seni inandırısın ağladığım, yalvar-

dığı oldu. Peyker kalfaya sor. Benim tükettiğim yürek, benim döktüğüm dil...

— Uzatma. Senin onu sevdiğini bilirdim. O da seni sevdi. Öldü desene. Bana neye haber vermedin?

— Hapishanede, hürriyetten mahrum bir adama böyle kara haber vermek doğru mu?

— İyi ettin. Ne zaman öldü?
— Bir yıldan fazla.

— Nereye gömdünüz?
— Babasının yanına.

Halit salonda bir zaman gezdikten sonra bana döndü:

— Adnan, dedi. Senin üstünde para var mı?

— Kaç para?
— Ne bileyim. Bu yıkılası binada duramam ben. Gidip dışarıda iğceğim. Bugün pazar olmasaydı bankadan çekerdim. Sen bana bir iki yüz lira ver.

— Çıksın çıksın da yüz lira çıksın üstümde.
Halit haykırdı:

— Hay gözüne dizine durdun. Ulan babam sana milyonlar bıraktı. Çıkarıp iki yüz kâğıt vermeğe çekiniyor musun? İade ederim be.

— Sana yok diyorum. Olsa ver-

Halidin göz kapakları aralanmış, çenesi sarkmıştı.

mez miyim? Al şu yüz lirayı. Bu gecelik yeter. Yarın her istediğini yaparsın.

Halit uzattığım parayı hırsla cebine koydu.

— Korkma, yarın alırsın.
— Korktuğum yok. Zaten amcamın mirası ne bana yaradı, ne sana, ne de kardeşine.

— Ha, iyi söyledin. Kızın paraları ne oldu?

— Hangi paraları? Onları Rıfkıya kaptırmadı mı?

— Hepsini değil a.
— Olup biteni Kızılaya bıraktı. Daha doğrusu kendi eliyle verdi. O zaman hastahanedeydi. Memurlar geldi. Takrir verdi. Konaktaki hissesine kadar nesi varsa Kızılaya verdi. Yirmi dört saat sonra da öldü.

— Hay Allah kahretsin. Ulan verecek yer bulamadı mı? Benden mi kaçırdı parayı?

Halit küfürler ederek yürüdü, kapıdan çıktı, gitti.

— 31 —

Halidin uslanacağını sanırdım. Ondan hayır gelmeyeceğini anlayınca Peyker kalfayı karşıma aldım. Vaziyeti anlattım. Lâmianın bıraktığı altınlardan zaten yirmi bin lira tutarında bir kısmını Peyker kalfa için bankaya koymuştuk. Arap bacı ile bu para onların geçintmesine bol bol yeterdi. Kendi paramdan bir de küçük ev alacağımı söyledim. Kadıncağız hâlâ Halidi düşünüyordu.

Belki içine doğmuş olacak.
— Beyefendi, bu gece konağı boş bırakmayın, diye yalvardı.

Kendisine söz verdim. Dışarıda yemek yiyip geleceğimi söyledim. Dedigimi de yaptım. Beni bekliyen kadın inleye sıklaya Halide de babasının odasını hazırlamış, yedi, sekiz yaşındaki evlâtlığının yardımıyla tathısından tuzlusuna kadar yemek te pişirmişti.

Misafir odasına girip yatmağa

aldım.

Bu ses biraz sonra binanın içinde duyulmağa başladı:

«Kasına da, gözüne de canına da yandım.»

«Enayi mi sandın...»

Arkasından bir küfür duyuldu:

— Ulan kocakarı. Daha zıbar madın mı be? Ulan koltuk değneklerinle kuyu çengeline benziyorsun. Surata bak be. İnsanın içi kararıyor.

Daha sonra üstümdeki odadan aynı şarkı duyulmağa başladı. Bir iki şangırtı, birkaç küfürden sonra sesler kesildi.

Bir aralık yine dağınmışım. Üstteki odada bir zingırtı koptu. Dinledim. Sanki iki kişi konuşuyor, kavga ediyordu. Halidin sesinin:

— Ben öldürmedim, ben öldürmedim baba, diye bağırdığını açıkça duydum.

Bunu korkunç bir gök gürültüsü takip etti. Arkasından bir şimşek çaktı. Odanın içi mavi ve eflâ-tun karışık bir ışıkla kamaştı. Yağım da doğruldu. Gözlerimi pencereye diktim. Gök gürültüsü bütün binayı yerinden oynattı. Arkasından acı bir çığlık koptu:

— Ben öldürmedim, ben öldürmedim.

Saçlarım diken diken olmuştu. İçine bir korku düştü. Pantolonumu bacaklarıma geçirerek kalkıp elektriği yaktım. Yukarıda küt küt bir şeyler oluyor, Halit boğazlanmış gibi bağıırıyordu.

— Ben öldürmedim diyorum sana. Ben öldürmedim.

Oda kapıma güm güm, fakat halsiz yumruklar iniyordu. Kapıyı açtım, sürüne sürüne oraya kadar gelen Peyker kalfa yerdeydi. Diz gökmüş ağlıyordu:

— Beyefendi, beyefendi, küçük beye bir şeyler oluyor, acı acı bağıırıyor

Bu anda bahçe kapısı da vuruldu. Gece yarısı kim gelebilirdi. Kapıyı açtım. İçeriye ıslanmış olan bir bekçi girerek sordu:

— Ne var, ne oluyupor? Birisi bağıırıyor.

Demek sesler sokağa kadar giderek bu adancağızın kulağına gitmişti. Ayak üstü vaziyeti kendisine anlattım:

— Bugün hapishaneden çıktı. Galiba fazla içmiş. Gidelim, teskin edelim.

Merdivenlere doğru yürüyorduk. Kadıncağız ağlıyordu. Yukarıdaki ses boğuk boğuk:

— Ben öldürmedim, diyordu. Lâmiayı ben öldürmedim.

Bir kapı açıldı. Bir feryat koptu:

— Baba, baba...

Sonra, yukarı katın merdivenlerinden aşağıya doğru bir karaltı uçu. Ayaklarımızın ucuna kadar geldi. Aydınlık olan sofada, Halidin bayılmış olan vücudunu gördük. Kafasını çarptığı basamaklar altında büyük yaralar açılmıştı.

Bekçi haykırdı:

— Kim var yukarıda?

— Kimse yok, dedim.

— Kiminle konuşuyordu bu?

— Ne bileyim. Duymadın mı?

Baba diye bağıırıyordu.

— Babası nerede?

— Çoktan öldü.

— Allah Allah. Bu nasıl iş.

— Lâfı bırak ta şuna bakalım.

(Arkası gelecek sayıda)

HAŞMETMEAP SİZ AŞIK
OLDUĞUNUZ İÇİN HİÇBİR
ŞEY DÜŞÜNÜYORSUNUZ
AMA...

85

KRAL BU SÖZDEN
MÜTENEBBİH OLDU.

JOFRE ASORLARI
DÖNÜYÖRÜZ. ROZİTA
YI GÖRECEKSİN.

BU İŞE MEM-
NUN OLDUM.

ADALAR KRALİÇESİ

BU ESNADA MADRAS
AVARIYORDU.

BİR GECE UYANINCA KRA-
LİÇA REİSİ GÖREMEDİ

ACABA NEREYE GİTTİ. ON-
SUZ KORKUDAN ÖLÜRÜM
BEN.. ACABA GÜVERTEDE
Mİ? GİDİP BAKAYIM.

BU GECE HAVADA BİR
SİKINTI VAR. ALLAH HAYIR
LARA TEBDİL EYLESİN.

NE TARAFINA GİDECEĞİNİ BİLEMEL-
KEN BİRDEN ATMACA REİSİ KÜ-
PEŞTEYE DAYANMIŞ BULUR..
İŞTE.. KALBİM FERAHLADI... REİS...

BURADA
NE YA-
PIYOR..
SUNUZ?

MEHTAPTA
TEK BAŞINA
NE YAPILIR MA-
JESTE?..
DÜŞÜNÜYOR-
DUM.

BEN DAHA UZUN MÜDDET
BU HEYECAN İÇİNDE YAŞIYAMI-
YACAĞIM. ACABA MADRASA
HAKİKATI SÖYLESEK Mİ?

DOĞRUDAN DOĞRUYA BİZİ
ASOR ADALARINA GÖTÜRMESİ
İÇİN BİR PLÂN DÜŞÜNDÜM.

MADRASI DA KAMARASINDA UYKU TUTMA-
EĞER VÜCUDUM BENİ ALDAT-
MIYORSA HAVA KÖTÜYE DOĞRU GİDİ-
YOR. BOĞULACAĞIM. RAHATLAMAM
İÇİN BİRİSİYLE BOĞUŞSAM İYİ OLACAK.

MERDİVEN-
LERDEN YUKARI ÇIKTI. KONUŞMALAR İŞİTİNCE
KAPORTANIN ARKASINA GİZLENDİ
ALDANMIYORSAM, BUNLAR BENİM ESRA-
RENGİZ MİSAFİRLERİM.

ARKASI
VAR.

Amorti

Yazan:
M. YAMAN

Rasim amca emlakının, servetinin ve hayatının tasfiyesi ni yapıyordu. Az çok bütün akrabaya faydası dokunan ve dar vakitlerinde yardımlarına koşan bu yetmiş beşlik ihtiyar, gençliği ni, orta yaşlılığını, hattâ ihtiyarlığının çoğunu hovardalıkla geçir-mişti. Son zamanlarda prostat de-nilen o ihtiyarlık belâsı kendisini gösterince acı acı güler ek:

— Yolculuk var demişti. Dağarcığı hazırlamalı.

Adamcağızın ne de bol parası varmış. Gazeteler yazmağa başlı-yordu:

«Sayılı zenginlerimizden Rasim Gülbahar Darülaceze'ye yüz elli bin lira kıymetindeki apartımını bağışlamıştır.»

«Şehrîmizin maruf zenginlerin-den ve iyilik sever vatandaşları-mızdan Rasim Gülbahar, dün Co-cuk Esirgeme kurumuna elli bin liralık bir bağışta bulunmuştur.»

Bunun arkası sökün ediyor, Kızılaya, hastahanelere evler, yahılar, paralar, apartımanlar bağışlıyor, açık teşekkürler, büyük adamların teşekkür ziyaretleri birbirini takip

ediyordu.

Diğer taraftan kendisinden mi-ras unan akrabaların gözleri fal ta-şı gibi açılıyor, sık sık kendilerini hatırlatmak için ziyaretine gidi-yorlardı.

Rasim Amca hinoğlu hindi. İn-sanın cîğerini okur ve leb deme-den leblebiyi anlardı. Eh, bu ka-dar akraba çocuğunu da yüzüstü bırakacak değil a.

Kimine sermaye, kimine çeyiz parası, kimine tahsil parası, kimi-ne geçimine medar olur diye bir miktar para, kimine başını soka-cak ev veriyordu.

Böyle vere vere servet mi da-yanır. Adamcağız nihayet beşinci karısı olan, kendisinden otuz yaş küçük Behiye Hanımla bir küçücük apartımanda kalmıştı. Hizmetçileri de savmış, bir emek-tar ahçı alakoymuştu. Pek تنها yaşatmağa başladığı için ev işi ha-fifti. Ellisine yeni varan Behiye Hanım pekâlâ adamcağıza bakı-yor ve Beyhan da kahve filân pişi-riyordu.

Beyhan, Rasim Amcanın yanına aldığı ve okutup yazdırarak evlât edindiği yeşil gözlü, hafif esmer, kumral, pek cici ve uslu bir kızdı.

Rasim amcanın hiç çocuğu ol-mamıştı. Vakıtlar vakit akrabadan birisinin oğlu veya kızı ona evlât-lık etmişti. Kaç tanesini evlendir-di, kaç tanesini adam edip çıkart-tı. Kaç tanesini cıvıllıktan, sefalet-ten kurtardı!

Bir vakitler Orhan'ı da yanına almıştı. Orhan annesi ve babası ö-lünce ablasının eline kalmış, o za-man Rasim amca yedi yaşındaki çocuğu istemiş. Onu okutup bes-lerken kendi evlât hasretini de tadil etmişti.

Orhan liseyi bitirinceye kadar Rasim amcanın yanında kalmıştı. Oradan hukuka girdiği sırada ev-den çıkartıldı. Çünkü on beş ya-

sındaki Beyhan, Rasim amcanın yanına alınmıştı. Delikanlı kendini yetiştiren adamdan ayrılırken:

— Eh, bizim papuçumuz dama atıldı, demiş, hem gülmüş, hem de güldürmüştü.

Ablasının kocası öldüğü için onun yanına giden Orhan amca'yı sık sık ziyaret etmekten geri kal-mamıştı. Hattâ ilk maaşından ona aldığı hediye, Rasim amcanın göz-lerini doldurmuş, kendisine dünya bağışlanmış gibi olmuştu.

Hayır müesseseleri gibi, akra-banın yakında ve uzakta olanları-na paralar, mekânlar dağıtılırken Orhan biraz çekingen davrandı. Rasim amca o küçük apartıman-çığa yerleşince haber gönderip çağırttı. Orhan onu epeyce çök-müş ve yorgun bulmuştu. Elini öp-tü ve ihtiyarın serzenişine karşı:

— Vallahi amcacığım, dedi. Sen benim valinimetimsin. Beni yetiştiren sensin. Her şeyi sana medyunum. Gelmemekliğimdeki se-bepleri anlamıssındır.

Rasim Amca sordu:

— Neymiş bu sebep bakayım. Olur da ben yanlış anlarım.

— Şey demek istedim. Akra-ba-ya, pana filân veriyorsunuz da zi-yaretimi böyle bir arsızlığa ham-le'tnenizden korkarak gelmedim.

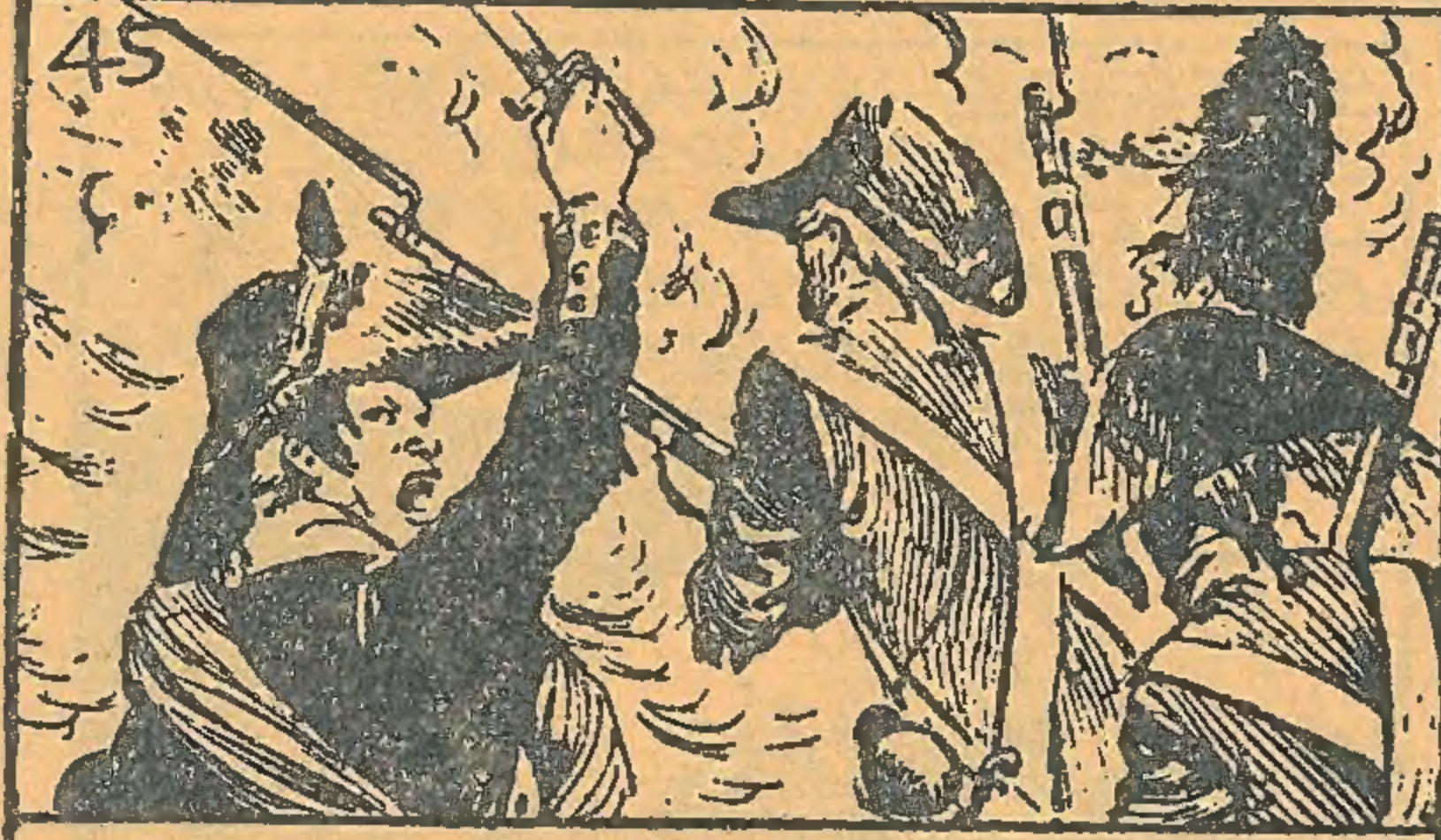

Hattâ sağdan soldan, aptallık etti-ğimi söyleyenler oldu.

— Tahsil ve iyi bir meslek tut-mak hazır paradan çok iyidir oğ-lum. Sana beş on bin lira vettnekle belki de bir fenalık yapardım. İlerlemek için çalışıyorsun. Hazır para insanı gevşetir. Tembelleşti-(Arkası 14. sayfada)

93 Viktor Hügonun BÜYÜK ROMANI

5

GAUVAIN'IN ASKERLERİ 4500 KİŞİYDİ. HEPSİ YALNIZ ONDOKUZ İNSANI YAKALAMAGA ÇALIŞIYORDU.

GAUVAIN EN ÖN SAFTA ASKERLE-RINE KOMUTA EDİYORDU. CUMHURİYETİ ÇOK MEŞGUL EDEN LANTÖNAKI YAKALAMAK ŞEREFİNİ KENDİ KAZANMAK İSTİYORDU.

VAY SİMURDEN.. BUR-DA NE ARIYORSUN? HAYATINI TEH-LİKEYE ATIYOR-SUN YA SEN SEN ATMI-LYOR MUSUN

TANI BU SİRADA RAKİBİ SİMURDENİ GÖRDÜ.

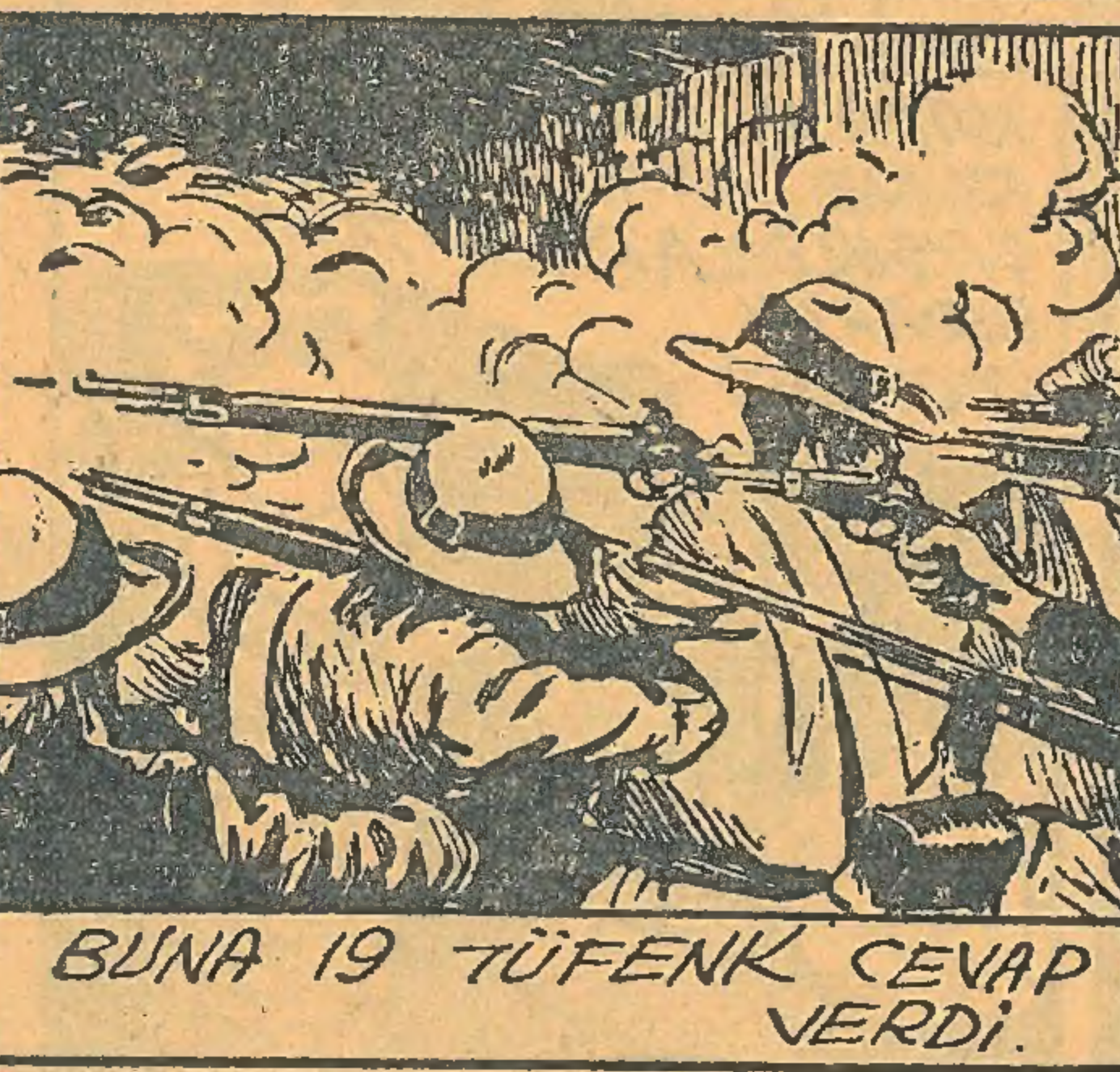

BEN BURADA İŞE YARIYO-RUM.. YA SEN? SEN VAR. SIN DİYE BURADAYIM

ASKERLER SİZİ AFFEDİYÖ. RUM.. BİZ GÖK-LÜĞÜZ KAN AKMADAN TESLİMİ OLUN.

İKİ TOP ATEŞİ ARASIN-DA SON İHTAR VERİL-Dİ.

BUNA 19 TÜFENK CEVAP VERDİ.

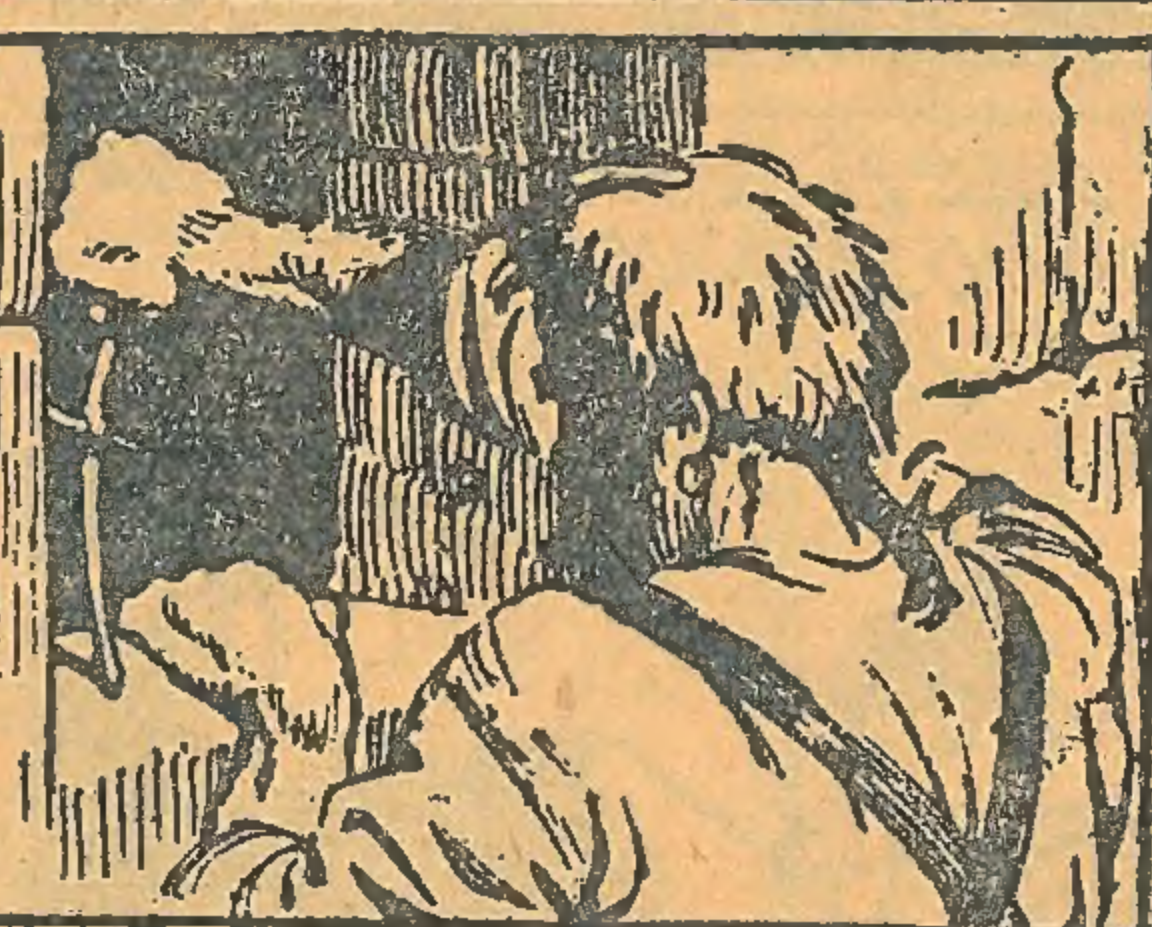

KULEYE TIRMANACAY BİR GÖNÜLLÜ VAR MI İÇİ-NİZDE? VAR

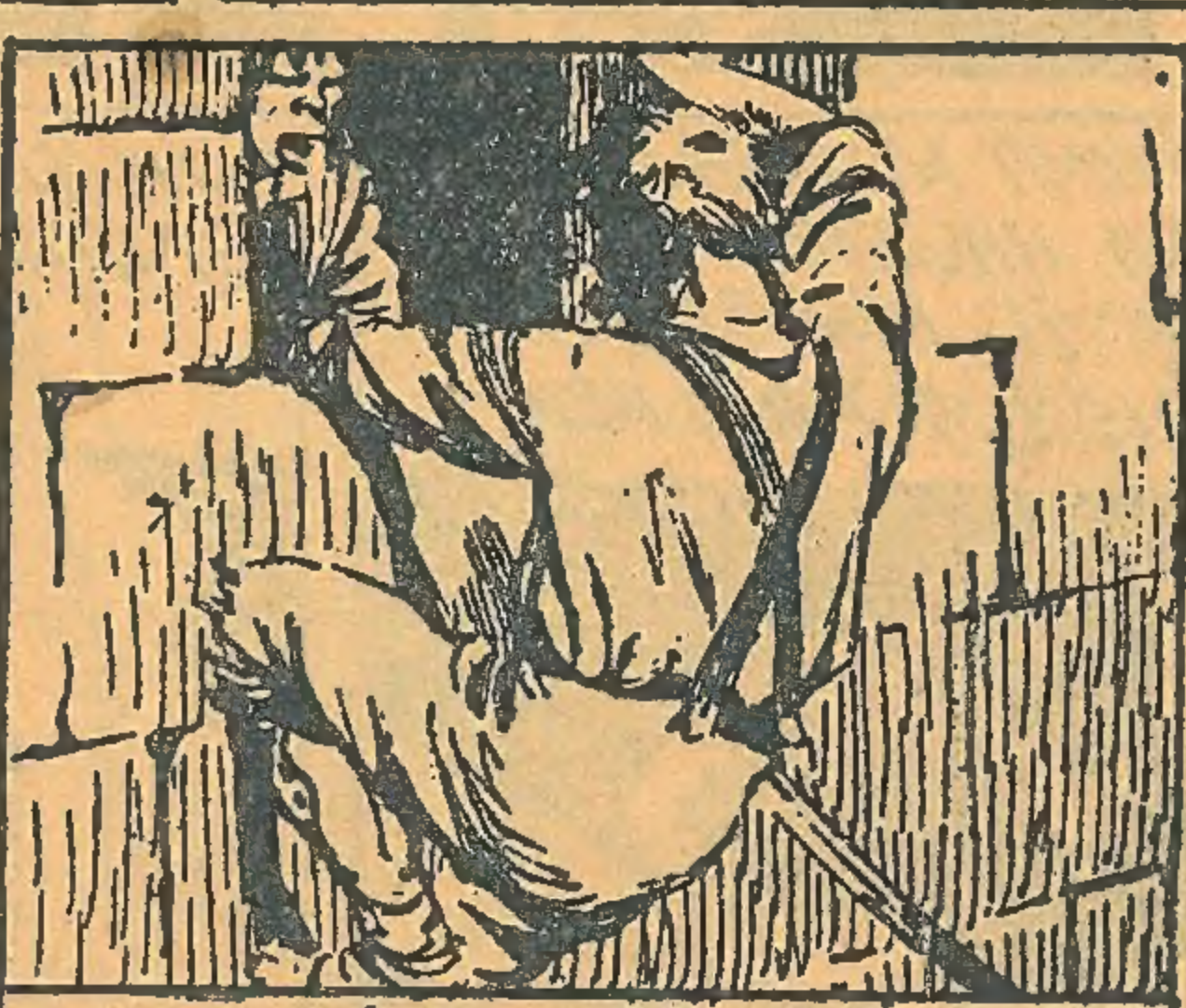

İKİ Bİ-RİNKİ KAT-TA KİM-SE YOK.. BENİ BİRA-KIRLAR MIYDI

GÖNÜLLÜ ZAR ZOR KALEYE TIRMANMAYA BAŞ-LADI.

ÇOCUKLARIN HAPSEDİLDİ. Şİ KATA GELDİ. PENCE-RENİN ZATEN ESKİMİŞ OLAN DEMİRLERİNİ 148 KIRDI.

GEÇEBİLECEĞİ BİR DELİK AÇTI. TAM İÇERİ GİRE-CEĞİ ZAMAN..

KARŞISINA BİR AŞI DI KİLDİ. KORKUNUĞU BİR BA-ĞUŞMA BAŞLADI. ARKASIVAR

rir. Bunun için sana on para bile vermek aklıma gelmedi. Hasıslı-
ğimden değil yani.

— Bana vermiş olduklarınız bütün hayatım boyunca yeter. İyi bir tahsil yaptım. Yabancı dil öğrendim. İyi bir memuriyet buldum. Önümde saha açık. Daha fazlasını beklemek nankörlük olur.

Rasim amca son zamanlarda hiç yanından ayırmadığı Beyhanın büyük bir karanfile benziyen kumral başını oksiyarak konuşuyordu.

— Aferin Orhancığım. Çok iyi düşünüyorsun. Fakat nihayet, bütün bunlardan başka akrabaya ve memleketi çıkan bu piyangodan sana hiçbir şey mi isabet etmemeliydi. Bir teselli mükafatı, bir amorticik.

Orhan şaşırıyordu. Rasim amcanın gözleri dolmuştu. Titrek bir sesle:

— Meselâ, dedi. Bir teselli mükafatı, bir amorti olarak şu cep harçlığı temin edilmiş, uslu ve bebek gibi bir kızcağız olan Beyhanı da mı sana çok göreceğiz.

Ve kızı iki narin küreği arasından Orhanın kolları arasına doğru itti.

SIYAH PELERİNLİ ADAM

(4. sayfadan devam)

Kâtip, Frey Luis'in yaptığı tercüme ile genç kızın bu sözlerini tesbit ettikten sonra reis genç kıza hitap etti:

— Bu raporda serdedilen kudretten başka hangi âminin tesirile Don Pedro size o sözleri söylemiş olabilir?

— Ben ne bileyim? Vahşice hareketini mazur göstermek için bir takım güzel sözler söylemek lüzumunu duymuş olsa gerek. İfadesi yanlış, hareketleri yanlış, sizin de düşünceleriniz yanlış. Bir yanlışlıklar silsilesi içinde bocalıyoruz. Hareketlerimiz tamamiyle mantiksiz... Allahım... Bir kâbus içinde yaşıyorum... Çıldırılmamak mümkün değil.

Ümitsizlik içinde çırpınıyordu. Reis derin bir sükun ve sükunetle:

— Fakat sizin Don Pedro üzerinde hiçbir tesiriniz olmadığını kabul edersek, ondaki bu mühim tebeddülâtı, şerefini, vazifesini u-nutturan değişikliği ne ile izah edeceğiz. Tarih boyunca Allah ve kral uğrunda çalışan Mendoza ailesini tanısaydınız böyle bir ailenin ferdinin bu hataya düşmeyeceğini böyle delice bir harekette bulunmayacağını takdir ederdimiz...

— Onun delice hareket etmediğini söylemedim. Yaptıkları sadece delilliktir. Bazı insanların aşktan delirdiklerini duymuştum... Belki...

Reis nazikâne bir şekilde genç kızın sözünü kesti.

— Çabuk karar veriyorsunuz. Ve yanlış bir şekilde, fakat...

(Arkası var)

BİN BİR ROMAN

Her hafta çarşamba günleri çıkar

hikâye ve roman mecmuası

ADRES: TÜRKİYE YAYINEVİ,

Ankara cad. No: 36 - İstanbul

ABONE: Yıllığı (50 sayı) 12 lira

6 aylığı (25 sayı) 6 lira

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY

Yazı işlerini fiilen idare eden:

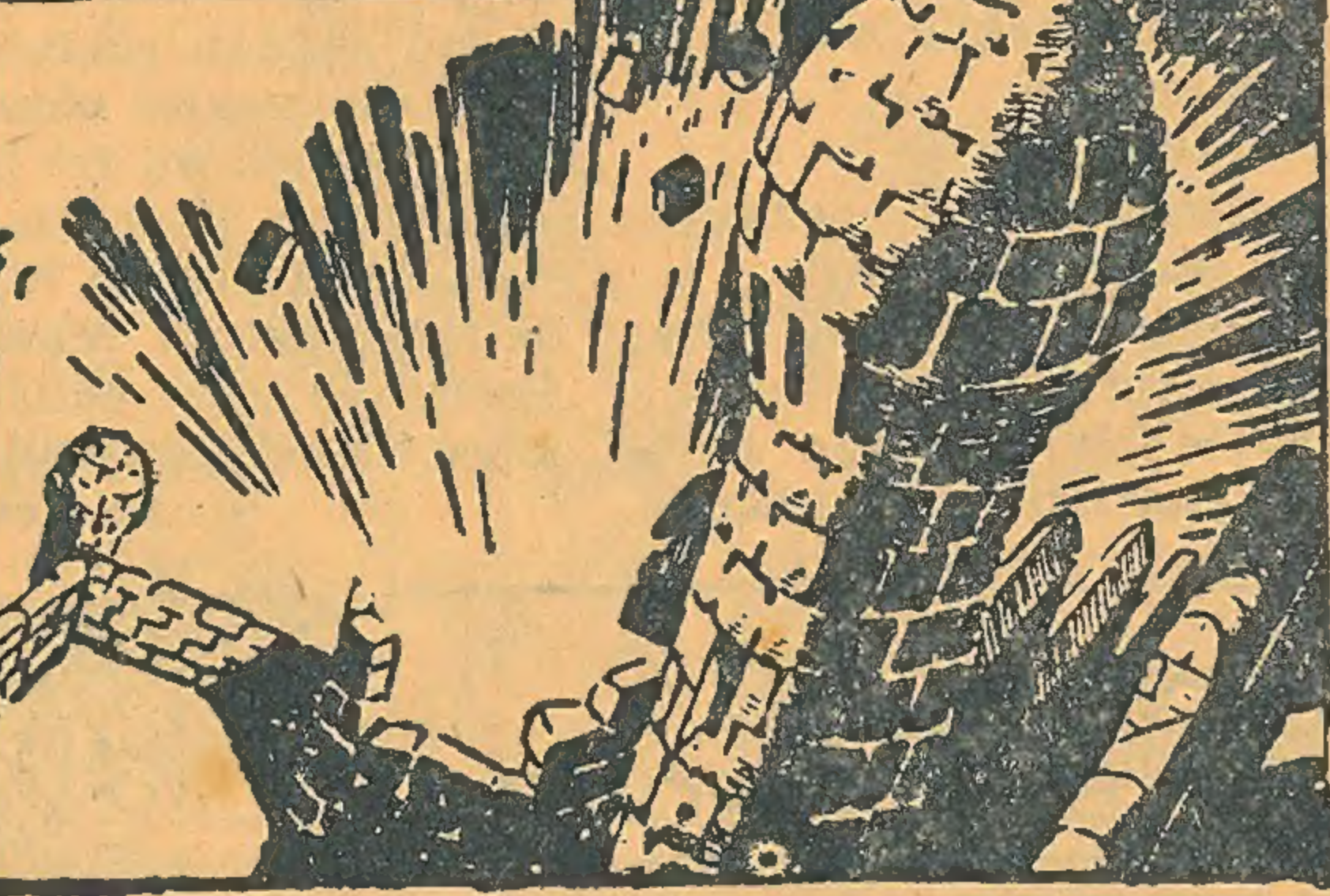
CELÂL DEMİRAY

Basıldığı yer: TÜRKİYE BASIMEVİ

FIRTINA KAPTAN 40

KARA HASAN LA FIRTINA KAPTAN KAPŞI MIŞ. LARKEN BÜTÜN KALE TEMELİN DEN SAR SILDİ.

ARKASINDAN KORKUNC BİR PAT-LAMA DUYULDU

NE OLUYO - RUZ YAHU ?

BARUT DEPO-SUNU HAVAYA UÇURDULAR.

KÖPEKLER.. BUNUN CE ZASINI ÇEKECEKSİNİZ. ÇABUK GE-LİN HİZ.

ADAMLARINA CESA-RET VERSİN DİYE SENİ ŞU PENCERE-YE ASACA-ĞIM.. ŞİMDİ GÖRÜRSÜN SEN..

BU SIRADA KALENİN AVLUSUN-DA FIRTINA KAPTANIN ADAM-LARI ÇOK KÖTÜ DURUMDAYDI BİRÇOKU YARALANMIŞTI. TAM BU SIRADA ARKADAN BİR SEVİNG ÇİĞLİĞİ KOPTU.

YIKILAN GEDİKTEN ÖTEKİ GE NİCİLER GELMİŞTİ.

BEŞ GEMİCİ FIRTINA KAP-TANI ARAMAĞA KOYULDU-LAR

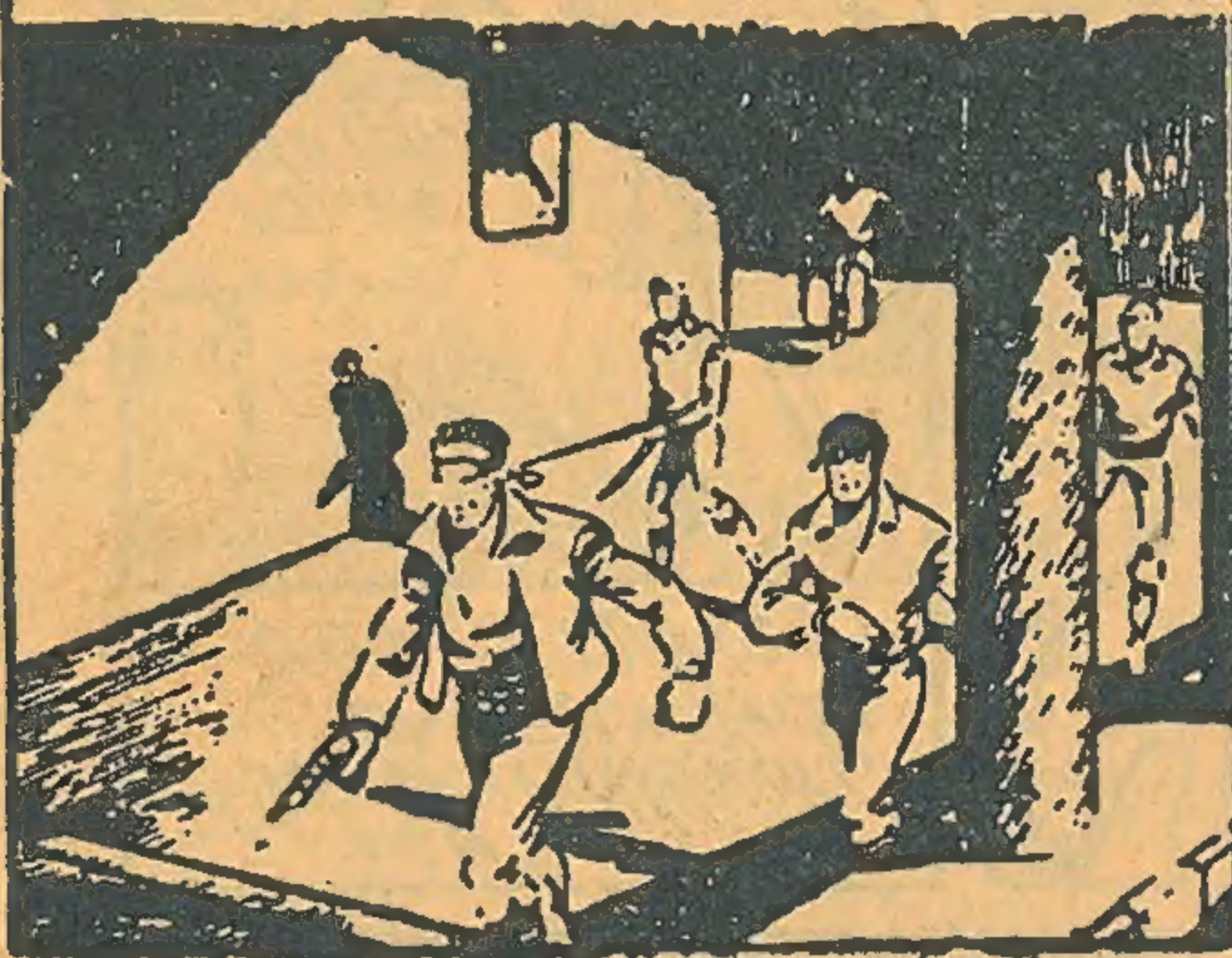

BİR KORİDORU DÖ-NÜNCE LUI BİR SEVİNG ÇİĞLİĞİ ATTI.

DAYAN KAPTAN GELİYORUZ.. SENİ ASA-MIYACAKLAR

TAM ZAMANINDA YETİŞTİLER. BİRKAÇ SANİYE GEÇ KALSALAR DI KAPTANI ASILMIŞ BULACAKLARDI

LUI'NİN EMRİNDEKİ ADAMLAR YILDIRIM GİBİ YETİŞTİLER.

KAPTAN.. BU SEFER DE KURTULDUN.

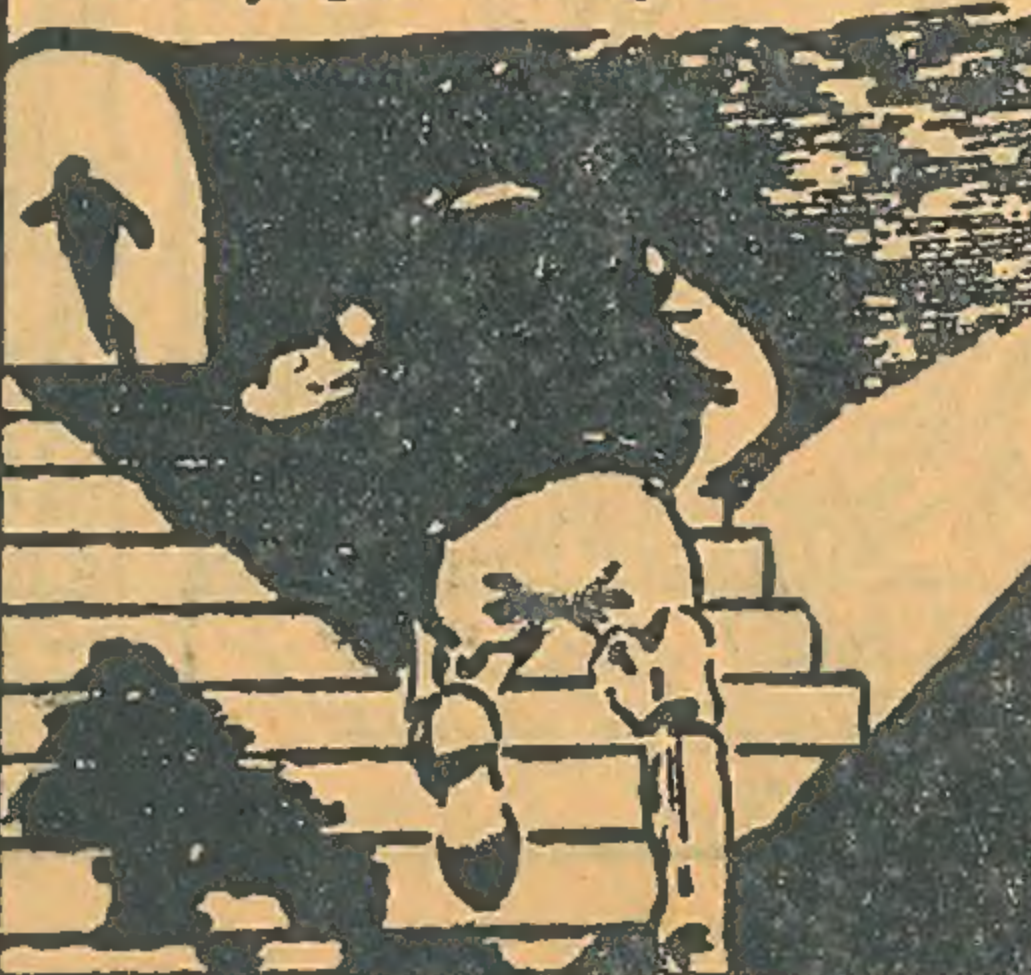
KARA HASANIN ADAMLARI NE YAPACAKLARINI ŞAŞIRDILAR. KAPTANI BIRAKIP KAÇTILAR.

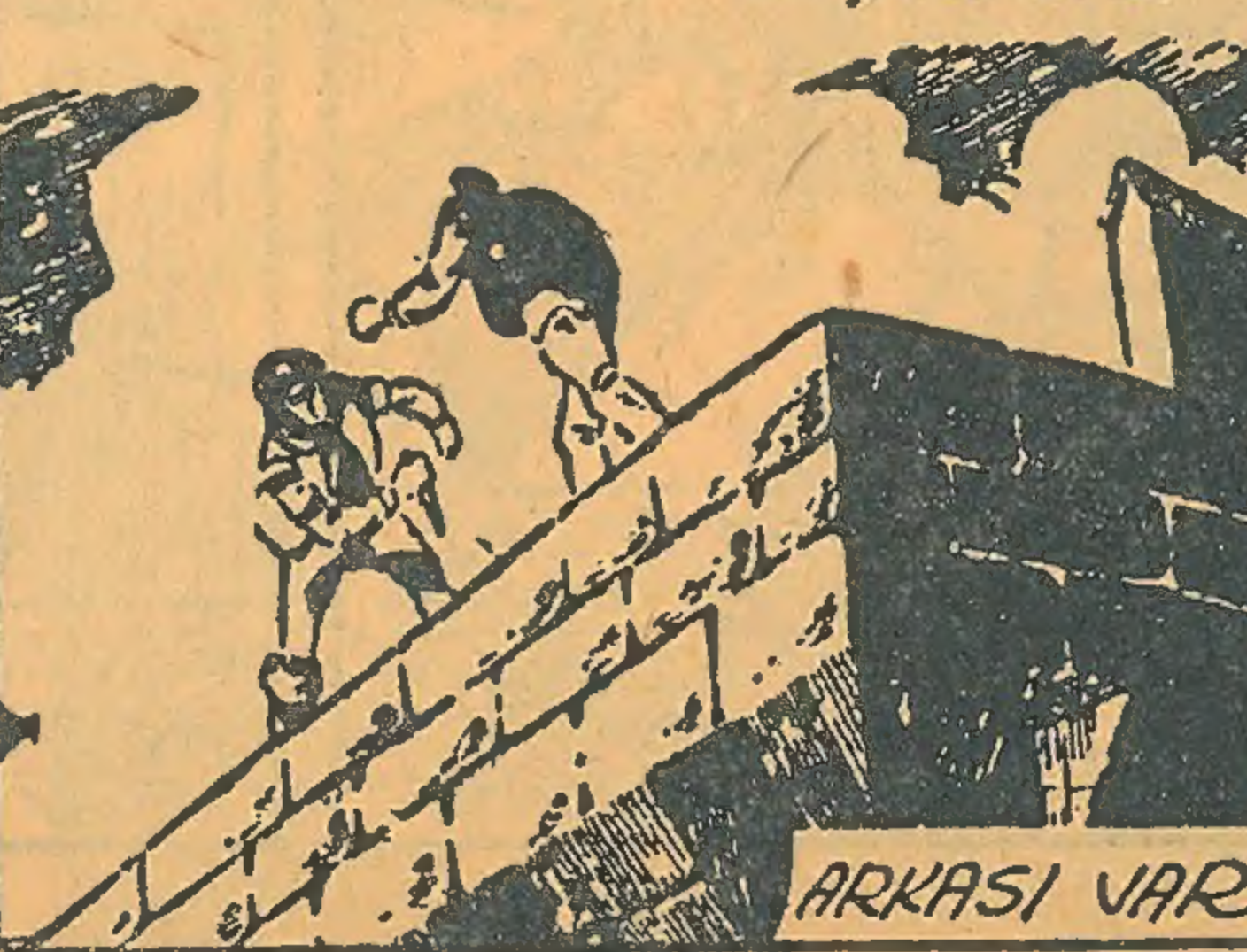
KARA HASAN BU VAZİ-YET KARŞISINDA DÜ-RÜR MUYA ? O DA TÜVDÜ..

FIRTINA KAPTAN KARA HASANIN PEŞİNE DÜŞTÜ. BİR ÖLÜM YARİSİDİR BAŞLADI.

VE İKİ EZELİ RAKİP KALENİN DNARLARI ÜZERİNDE KARŞI-LAŞTILAR.

ARKASI VAR

ALNIMIN

YAZISI

NİÇİN OLDUĞUNU BİLMEDİĞİM BİR SEBEP-
TEN GARDİYANLA HİÇ ARAMIZIYI DEĞİLDİ.
BANA HEP YİYECEK GİBİ BAKARDI.

GÖZÜMÜN SENDE OLDUĞUNU
UNUTMA.. KAÇACAĞIM AKLINA
GELİYORSA YANILI-
YORSUN..

16/1

O.. OYDU.. GELEN BENİM KLERİMDİ. DEMİR
PARMAKLIĞIN ARKASINDA... MELEKLER... İPEKLER
GİBİ KLERİM DURUYORDU.

KLER!

MARK!. MARK!.

KONUŞAMADI.
KELİMELEER BOĞAZINDA
TİKANİYORDU. AMA GÖZLE-
Rİ.. GÖZLERİ AŞK, İZTIRAP KAY-
AĞLAMA RUHUM.. ÇIKACAĞIM. NİYORDU.
SANA YEMİN EDİYORUM ÇIKACA- ZAVALLI
ĞIM. BERABER GİDECEĞİZ.. UZAKLARA.. SEVGİLİM
MESUT OLACAĞIZ. YÜZÜN

SÜZÜLMÜŞ.. GÖZLERİN
ÇUKURA KAÇMIŞ. ÇOK
İZTIRAP ÇEKİYORSUN..

YASAĞI, AYIBI BİR YANA BIRAKTIM. MÜM-
KÜN OLDUĞU KADAR KLERİME YAKLAŞTIM.
UZATTIĞI ELİNİ ÖPTÜM. BAHAR, HAYAT KO-
KARI NARİN ELİNİ AVUCUMDA SIKTIM.

BIRAK BENİ SEVGİLİM...
OH!. O GÜZEL GÖZLE-
RİN.. İZTIRAP ONLARI DAHA
GÜZELLEŞTİRMİŞ..

MEKTUPLARIMA
NEYE CEVAP
VERMEDİN MARK
KİMBİLİR BURADA
NE SIKINTILI BİR
HAYAT GEÇİRİ-
YORSUN..

YÜZÜNÜ KALDIRDIM. ESKİ TASASIZ GENÇ KIZ YÜZÜ
CYERİNİ SEVEN VE İZTIRAP ÇEKEN BİR KADIN YÜZÜNE
TERKETMİŞTİ.

MARK! VALVARIRIM
SANA.. KENDİNİ MÜ.
DAFAA ET. KATİL
OLMADIĞINI İSPAT
ET.. KENDİNİ BIRAK
MA..

PEKİ.. PEKİ..
ARTIK MÜCADELE
EDECEĞİM..

TAM BU SIRADA GARDİYAN HÖMURDANA RAK KOLUMU SIKTI. JAKTİM DÖLMÜŞTÜ.

GELİN MATMA. ZEL GİDELİM

NE OLUR.. NE OLUR BİR DA. KİKA DAHA..

HAYDİ.. BEŞ DAKİKA DOLDU. YÜRÜ BAKALIM..

EYET.. HAKKINIZ VAR.. GELİYORUM

BİRAZ DAHA KALMAK İSTEDİM. FA. KAT GARDİYANIMIN PARMAKLARI GİTTİKÇE KOLUMU SIKIYORDU İSRAR BOŞUNA OLACAKTI. KİSA HAYATIMIN EN MES'UT ANLARINDAN BİRİNİ DEMİR PARMAKLIKLAR ARKASINDA BIRAKTIM. HÖCREME YOLLANDIM..

GÜLE GÜLE MARK.. YİNE GÖRÜŞECEĞİZ.

BİNBİR ROMAN

ŞİMDİYE KADAR GÖSTERDİĞİ METANET BİR DENBİRE SIFIRA İNMIŞTI. ARKAMDAN ÜMİTSİZ ÜMİTSİZ BAĞIRDIĞINI DUYUYORDUM. BU ŞEKİLDE KÖŞEYİ DÖNDÜM.

SÜKUNET BULUNUZ MATMAZEL.. ARTIK BURADAN GİTMELİYİZ

BIRAKIN.. BIRAKIN ONU.. GİTME MARK.. MARK SEN SİZ YAŞIYAMIYACAĞIM.. GİTME MARK..

DÖNER.. KEN ANCAK OTOMOBİLDE SÜKUNET BULMUŞ.

RÜŞUR BAK. MAYIN.. ÇOK ÜZÜLDÜM. KEN DİME HAKİM OLAMADIM.

RİCA EDERİM ÜZÜLME. YIN. BUNLAR BİZ AVUKATLARIN SIK SIK GÖRMEĞE ALIŞIK OLDUĞUMUZ ŞEYLER.. KONUŞMANIN BİRAZ DAHA UZUN OLAMADIĞINA ÜZÜLDÜM.

KLERİME BİRDENBİRE YAŞAMA ARZUSU GELMİŞTİ. HERŞEYİ HOŞ KARŞILIYORDU.

MATMAZEL BAY DARSAK SİZİ GÖRMEK İSTİYOR. MÜSAADE EDER MİSİNİZ.

BUYURSUN

DARSAK SANKİ NİŞAN MERASİMİNDEKİ O REZALET YOKMUŞ OL. MAMİŞ GİBİ SAKİN VE GÜLER YÜZLE İÇERİ GİRMİŞ. O HADİSEYE AİT EN UFAK İMA'DA DANI BULUN. SİZİN ÇOK ÜZÜLDÜĞÜNÜ. MAMİŞ.. ZÜ DUYDUM. SİHAATİ. NİZDEN HABER ALMA. YA GELDİM.. ŞİMDİ İYİYİM DAR. SAK.. OTURSANIZA.

ATEŞLİ BİR AŞIK OLDUĞUNU UNUTMUŞ, KİZA SAMİMİYET ESERİ GÖSTERİYORMUŞ. KLER'İN DE İŞİ YOKMUŞ ONU DİNLER DURURMUŞ..

ÜZÜLME KLER.. BU DA GEÇER. DAHA NE KÖTÜ GÜNLERİ ATLA. TIP İYİYE, RAHATA, SADETE KAVUŞAN İNŞANLAR VAR.